

Občinski praznik — sestavni del revolucionarne poti

Na velikem zborovanju v Celju je govoril sekretar Glavnega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije tov. Franc Kimovec-Žiga

MED STEVILNIMI PRIREDITVAMI IN PROSLAVAMI NA CAST 15-LETNICE OSVOBODITVE TER 20. IN 22. JULIA SMO V CELJU IMELI TUDI DVE MANIFESTACIJI, KI ZARADI SVOJEGA POMENA ZASLUŽITA VEČ POZORNOSTI. TO STA VELIKO ZBOROVANJE NA VEČER PRED OBCINSKIM PRAZNIKOM TER SKUPNA SLAVNOSTNA SEJA OBCINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA IN OBCINSKEGA ODBORA ZVEZE BORCEV.

Prvi del zborovanja na S. Andrejevem trgu pri spomeniku NOB je bil posvečen padlim borcem za svobodo, v nadaljevanju pa je po uvodnih besedah predsednika Občinskega odbora SZDL Draga Spendla spregovoril sekretar Glavnega odbora SZDL Slovenije Franc Kimovec-Žiga.

Praznovanje 15-letnice osvoboditve, je začel svoj govor tov. Kimovec, je pravzaprav uvod v proslavo 20-letnice naše ljudske revolucije. V ta čas seže tudi zgodovina praznika občine Celje. Ustanovitev Celjske čete 20. julija 1941. leta je pomenila v tedanjih razmerah ne navadno smel in dalekosežen poevig. Organiziran odpor, ki ga je pripravljala, začela in do zmagovitga konca uspešno vodila KPJ s tovarišem Titom na čelu, je torej našel med celjskimi delavci že julija 1941. leta junake, ki se jim bo morala vsaka generacija posebej oddolžiti, če bo hotela doumeti globlji smisel vsega svojega prizadevanja za boljše življenje. Velik pomen praznovanja občinskih praznikov, katerih rojstvo so pomembni datumi iz naše ljudske revolucije, je prav v tem, da se prebivalci občine vsako leto posebej vsaj za kratek čas pomudijo na izvoru naše sedanje in jutrišnje sreče. Moč in ugled, ki ga uživa Zveza komunistov Jugoslavije med našimi ljudmi in v svetu, slonita na junaških dejanjih njenih članov, na podpori, ki jo je v najtežjih časih za narode Jugoslavije dobila od vseh delovnih ljudi organiziranih v Osvobodilni fronti, predhodnici Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije. Zato vaš občinski praznik ni samo vaše slavlje marveč bistvena sestavina revolucionarne preteklosti naroda socialistične Jugoslavije. Tega dejstva tudi v prazničnih dneh ne gre pozabiti.

Mesto Celje, ki je leta 1939 štelo 15.000 prebivalcev in je nudilo boren zaslužek le okrog tri tisoč delavcem, je v 15. letih po osvoboditvi več kot podvojilo število prebivalcev ter nudi zaposlitev 18.360 delavcem, kar je več kot 6-kratno predvojno število. Struktura prebivalcev se je v tem kratkem času

povsem spremenila. V kmetijstvu aktivnega prebivalstva je le še 16%. dočim je ves ostali del 84% aktiven v gospodarstvu in v javnih službah. Narodni dohodek je od 11 milijard leta 1952 narasel na 18 milijard in pol letos. Vsak v gospodarstvu aktivni prebivalec občine ustvarja povprečno 714.000 din narodnega dohodka letno. Samo teh nekaj števil govori o izredno hitri rasti narodnega dohodka, kar je posledica sproščanja ustvarjalne mo-

či delovnih ljudi zadnjih 15 let po osvoboditvi.

Letos praznujemo tudi 10-letnico delavskih svetov, ki so že v tem času, ko se naše gospodarsko in družbeno življenje še sprostja v prehodnem obdobju gospodarske nerazvitosti potrebnih administrativnih vezi, močno uveljavili.

Problemi razvijanja notranjega demokratizma v kolektivih postajajo vsak dan bolj pereči, ker imajo določite organov samoupravljanja dalekosežne posledice za sam kolektiv, za komuno in za širšo skupnost. Uveljavljanje delavcev iz proizvodnje v vsem družbenem dogajanju izven gospodarske organizacije bo poleg drugega pospešilo razvoj ostalih panog gospodarstva kot kmetijstva, obrti, trgovine, gostinstva itd.

Zadružni sveti se uče in zgledu-

jejo na praksi delavskih svetov. Čim bolj bo v le-teh prihajala do izraza pobuda vseh delavcev, tem boljji politični pogoji bodo tudi za hitrejšo rast kmetijskih zadrug v dobro organizirane socialistične kmetijske gospodarske organizacije. Razne oblike gospodarskega sodelovanja bodo pospešile rast socialističnih odnosov na vasi le v tem primeru če bodo dale kmetu proizvajalcu in skupnosti ustrezne ekonomske rezultate. Čim bolj bo tudi kmet spoznaval prednosti vsestranskega napredka z družbenih osnov, tem bolj se bo razvijala njegova ustvarjalnost v vseh smereh, kar bo občutno ustalilo osebnost in družbeni standard delovnih ljudi. Pri tem se veliko nalog postavlja pred same stanovanjske skupnosti in krajevne odbore, ki naj občinski ljudski odbor osvobodijo drobnih problemov, da se bo z vso zavzetostjo posvetil širšim in ključnim problemom komune.

Hitra rast gospodarskih organizacij in rastoče osebne in družbene potrebe so v tem času zadajale delavskim svetom, družbenim organom in ljudskemu odboru ter njegovim svetom in komisijam vrsto neodložljivih nalog. Ti organi neposredne socialistične demokracije bi brez razumevanja in neposredne pomoči delovnih kolektivov in vseh prebivalcev občine ne mogli reševati komunalnih problemov, stanovanjske izgradnje, kulturne, prosvetne, zdravstvene probleme in probleme drugih javnih služb.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Med zborovanjem na S. Andrejevem trgu

Tovariš Kimovec med govorom

SPREJET JE PROGRAM ZA

gradnjo kulturnega centra v Celju

SKUPNA SLAVNOSTNA SEJA OBCINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA IN OBCINSKEGA ODBORA ZVEZE BORCEV — LETOS 55 STANOVANJ ZA BORCE

Ob obletnici ustanovitve Prve celjske čete ter na čast petnajstletnice osvoboditve je bila v sredo, 20. julija popoldne, v veliki dvorani Narodnega doma skupna slavnostna seja Občinskega ljudskega odbora in Občinskega odbora Zveze borcev v Celju. Razen članov obeh forumov so seji prisostvovali tudi častni meščani Ivan Kotalj, inž. Blaž Pristovski, Fran Roš, Martin Kač, Janko Orožen nadalje mnogi predstavniki političnih in družbenih organizacij, delovnih kolektivov itd.

V uvodnem delu zasedanja je podpredsednik Občinskega ljudskega odbora Beno Krivec orisal velik razvoj celjskega mesta in občine v letih po vojni. Ko je analiziral velik porast družbenega bruto proizvoda in prav tako narodnega dohodka, razširitev in nastanek novih industrijskih podjetij je dejal: Vse to potrjuje, da so se delovni ljudje celjske občine v polni meri zavedali svoje dolžnosti in da so dali vse od sebe, da dosežejo čim prej blagostanje in si ustvarijo boljše življenjske pogoje. Res je, da je tudi po petnajstih letih uspešnega razvoja ostalo več problemov neresenih. Predvsem mislim tu omeniti neskladne razvoj posameznih panog gospodarstva, ki je šel v tej smeri, da se je zelo hitro razvijala industrija, zaostajalo pa je kmetijstvo, obrt, trgovina, gostinstvo, komunala ter druge dejavnosti, ki neposredno vplivajo na življenjske pogoje prebivalstva. Ostali so nereseni številni komunalni, šolski in drugi problemi. V Celju je še poleg tega nereseno železniško vozlišče itd.

Z razliko od prejšnjih let moramo letos pri planu upoštevati vse realne osnove za povečanje proizvodnje

in narodnega dohodka, ki s. uži kot materialna osnova za reševanje vseh ostalih problemov. Pogoji za gospodarski razvoj naše komune so ugodni. Pri tem pa se je treba upirati na lastne materialne vire, to se pravi, na sredstva podjetij in na združena sredstva. Skratka, gre za to, da bodo sredstva, ki se formirajo v okviru komune, bodisi pri samih gospodarskih organizacijah ali komuni, res najbolj smotno angažirana ter tako dajala čim večji dohodek in rentabilnost. Reševanje problemov družbenega standarda sloni v celoti na materialnih možnostih komune.

Svoj govor pa je končal z besedami: Trdno sem prepričan, da bodo številni problemi razvoja naše občine ob petnajstletnici osvoboditve in proslave našega občinskega praznika našli vsestransko razumevanje in podporo pri vseh delovnih kolektivih in prebivalstvu v Celju, da bi se v prihodnje še tesneje povezali v okviru naše komunalne skupnosti za uredničevanje bodočega perspektivnega plana v korist občine in celotne naše domovine.

V nadaljevanju slavnostne seje je ljudski odbor pregledal izpolnjevanje sklepov, ki jih je sprejel na lanskem slavnostni seji v počastitev občinskega praznika. Tako je predsednik sveta za stanovanjske zadeve Alojz Napret poročal, da je ljudski odbor ob sodelovanju Občinskega odbora Zveze borcev ugotovil, da je na območju naše občine sto deset borcev, ki nimajo zadovoljivo rešenega stanovanjskega vprašanja. V smislu sklepov lanske letne seje je reševanje tega vprašanja na najboljši poti. Tako je že doslej osem borcev dobilo nova stanovanja, v

naslednjih mesecih pa bo rešenih še 35 primerov. In končno tudi v novem 107-stanovanjskem bloku ob Drapšinovi cesti je dvanaest stanovanj določenih za bivanje borcev. Tako bo letos rešenih vsega skupaj 55 primerov, ostali pa bodo prihodnje leto. Ob koncu svojega izvajanja je tovariš Napret še ugotovil, da gospodarske organizacije in ustanove kažejo veliko zanimanja za prioriteten reševanje stanovanjskega vprašanja bivših borcev. Zato bo tudi sklep, kot si ga je zadal ljudski odbor, zadovoljivo rešen.

O izvajanju drugega sklepa z lanske letne slavnostne seje, to je o razpisu natečaja za urbanistično ureditev novega mestnega središča, pa je poročal tov. Rado Jenko. Tudi ta sklep je bil v redu izpolnjen. Tako so bili prav v prazničnih dnevih razstavljeni osnutki za ureditev novega središča mesta Celja. V sklopu novega mestnega središča pa bo zgrajen tudi kulturni center Celja. Da bi gradnjo tega centra pospešili, je ljudski odbor sprejel priporočilo sveta za kulturo o gradbenem programu za gradnjo kulturnega centra v Celju. Poleg tega je sprejel še načelni sklep, da naj se posamezni objekti bodočega kulturnega središča celjskega mesta izgrajujejo postopoma. Sprito tega je priporočil projektantom, da naj izdelajo premišljene povezave med posameznimi deli centra, oziroma poslovnimi prostori. Istočasno pa je ljudski odbor celjske občine odobril še predlog o razpisu javnega natečaja za izdelavo idejnih osnutkov za objekte, kot jih določa gradbeni program za gradnjo kulturnega centra v Celju. M. B.

Krajevni praznik v Preboldu

Kakor vsako leto so tudi letos krajevna organizacija SZDL in ostale množične organizacije Prebolda priredile praznovanje krajevnega praznika in dneva vstaje slovenskega ljudstva.

Praznovanje se je pričelo v nedeljo 17. julija, ko so bile pri Domu Svobode nogometne tekme, na katerih so sodelovala moštva okoliških društev Partizana. Zatem so odprli samopostrežno trgovino. Od ponedeljka do četrka je bila na sporedu še vrsta športnih prireditev — košarkarski turnir, tekmovalstvo v odbojki, rokometni turnir in atletsko tekmovalstvo. Na vseh prireditvah so množično sodelovala društva Partizan.

V okviru praznovanja je bila v četrtek zvečer tudi proslava pri spomeniku padlih borcev, ki so se je

poleg številnih vaščanov udeležili tudi zastopniki družbenih in političnih organizacij.

Zadnji dan slavlja, 22. julija pa so poleg »lova na lisico« in spretnostne vožnje za mopediste otvorili kar dva pomembna objekta — dom ljudske tehnike, ki ga je v celoti investirala ljudska tehnika sama, ter strelišče strelske družine »Slavko S. Anders«, za katerega so sredstva prispevale posamezne gospodarske organizacije.

Tako je bil letošnji krajevni praznik Prebolda izpolnjen z bogato družbeno kakor športno dejavnostjo, ki je pokazala nenehno rast tega kraja na poti naše graditve.

Delegacija

CELJSKEGA MESTA IN OKRAJA NA POLJSKEM

Prvi tesnejši prijateljski stiki med mestom Kaliszem ter Celjem so bili ustvarjeni lani ob obisku delegacije tega poljskega mesta in okraja v Celju. Takrat so se poljski gostje sešli z najvidnejšimi predstavniki celjskega mesta in okraja ter se v pogovorih z njimi seznanili z našimi stremeljenji, delom in načrti. Obiskali pa so tudi delovne kolektive in se poglabljali v delo samoupravnih organov.

Pretekli teden pa je štiričlanska delegacija celjskega mesta in okraja vrnila obisk poljskemu mestu. V njej so Franc Simonič, Riko Jerman, Franc Rupret in Anton Aškerc.

Spomenik padlim borcem v Stranica

V okviru praznovanja dneva vstaje je odbor Zveze borcev na Stranica odkril spomenik padlemu borcu, ki je pokopan ob glavni cesti Maribor—Celje v bližini avtobusne postaje Laznik. Svečanost je bila v nedeljo popoldne in se je je udeležilo lepo število ljudi iz Stranic in okoliških krajev. Po govoru tovariša Sodina in recitacijah šolske mladine je spomenik odkril predsednik občinskega odbora Zveze borcev v Konjicah tov. Tone Sprover.

V. L.

VREME V NASLEDNJIH DNEH

Do konca julija nestalno s pogostimi padavinami, a v začetku avgusta lepo vreme. Nekako od 5. avgusta dalje zopet nestalno s padavinami.

VABIMO VAS NA
XVII. MARIBORSKI TEDEN
KI BO OD 30. JULIJA DO 8. AVGUSTA 1960

Razstava industrije, trgovine in obrti. Sklepanje pogodb in prodaja blaga široke potrošnje • Razstava kmetijskih strojev in potrebščin za kmetijstvo • Velika modna revija — prikaz sodobnega oblačenja • 25% popust na železnica

POD GESLOM
**ČLOVEK
DRUŽINA
KOMUNA**

Zrtve Celjske čete niso bile zaman

IZ GOVORA TOV. FRANCA KIMOVC-A-ZIGE NA ZBOROVANJU V CELJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Na vseh teh področjih je v zadnjih 15. letih viden napredek, čeprav še zdaleč ne zadovoljuje vseh potreb prebivalcev občine. Regulacija Savinje se približuje zaključku. Komunalne usluge, ki so skromno zadovoljevale potrebe malega mesta ne ustrezajo novemu času. Narasčajočega priliva delovnih ljudi v mesto ne dohaja stanovanjska izgradnja, potrebe po gospodarskih kadrih niso pokrite z obstoječimi šolami itd. Kako rešiti te in niz drugih nalog, to so vprašanja, ki se zastavljajo ob 15-letnici občinskega praznika slehernemu prebivalcu v občini. Kakati, da bo nekdo od zunaj prinesel načrte in sredstva za to, bi bil jalov posel. Delovni ljudje v Celju so oprti na lastne vires našli svoje rešitve in sicer z zbiranjem sredstev za komunalni sklad in s prostovoljnimi delom. Samo v letu 1959 so te akcije dale sto trideset tisoč ur prostovoljnega dela, kar predstavlja nad 40 milijonov ustvarjenih vrednosti. Za letošje so sprejetih obveznosti za okoli 300.000 ur prostovoljnega dela ter je doslej izvršenih nad 90.000 ur. Pri tem so se zlasti odlikovali kolektivi železarne Store, Aero, Toper, Savinja, Tovarna emajlirane posode in organizacija Ljudske mladine.

Seveda pa vseh problemov, ki jih povzroča tako hitra rast gospodarskih in družbenih odnosov ni bilo mogoče rešiti v teh 15. letih. Treba bo na osnovi dosedanjih izkušenj še bolj smotno in skladno reševati vse obstoječe in nastajajoče težave. Del teh nalog bo zajel bodoči perspektivni plan. Nadaljnja decentralizacija družbenih sredstev bo nalagala komunam, gospodarskim organizacijam, javnim službam in ustanovam še mnogo večjo odgovornost.

kakor doslej. S tem, kako hitrim in s kakšnim uspehom bomo tudi v bodoče sposobni reševati probleme našega gospodarskega in družbenega življenja ob popolni zainteresiranosti delovnih ljudi, bomo največ prispevali k lastnemu napredku in razreševanju notranjih protislovij v socializmu.

MEDNARODNI POLOZAJ NAM NE PRINASA LE UGLEDA

temveč nam nalaga tudi soodgovornosti za nadaljnji razvoj mednarodnih odnosov. Politika aktivnega sožitja med narodi se ne more zreducirati na koeksistenco med dvema blokoma, kar je nazorno pokazala propadla konferenca na vrhu. Velike sile, ki ne spoštujejo niti suverenosti ozemelj velikih sil niso v stanju rešiti perečih mednarodnih problemov. Vrsta izvenblokovskih držav, zlasti azijsko-afriških, se nahaja v izrednih gospodarskih težavah, kar predstavlja stalno nevarnost za mešanje velikih v njihove notranje zadeve. Moralna pomoč in navezovanje vsestranskih stikov s temi deželami nam nalaga vrsto zelo resnih nalog, ki jih moramo opravljati vestno in z vso odgovornostjo, ker s tem največ prispevamo k vsestranskemu jačanju pogojev za trajen mir v svetu.

Naši narodi so prestali preveč gorja v preteklosti, da bi ne znali ceniti osvobodilnih bojev še do včeraj zatiranih kolonialnih narodov. Idejno politična in akcijska enotnost naših narodov, ki jih predstavlja Zveza komunistov in Socialistična zveza nas usposablja za reševanje odgovornih dolžnosti do sebe in do vseh narodov sveta ne glede na njihovo trenutno družbeno politično ureditev. Le v pogojih boja za trajen mir se lahko v vsaki

deželi uveljavljajo družbeno napredne sile z delavskim razredom na čelu in s tem prispevajo k jačanju socialističnih sil v svetu.

Glede na naš družbeni sistem, ki sloni na delavskem samoupravljanju v gospodarskih organizacijah in družbenem upravljanju javnih služb pomeni vsak napredek v tej smeri najboljše in najvišje kritiko tako kapitalistične kakor tudi državno birokratske družbene ureditve, katero so prerasle proizvodne sile, ki zahtevajo nove resnično socialistične družbene odnose.

Zakaj nas psujejo, če imajo opravka z lastnimi težavami in to v času, ko je človeški um prodril v vesolje. To spoznanje nalaga slehernemu človeku, ki opravlja kakršno koli javno službo, da spoštuje in vsestransko razvija sposobnosti sočloveka, kar velja za nas, se prav tako postavlja v mednarodnih odnosih. Socialistični družbeni odnosi znotraj dežele pogajajo socialistično politiko v mednarodnih odnosih. Če jim naša samostojna mednarodna politika, ki je v interesu našega, kakor tudi vseh ostalih narodov v svetu, ni všeč, potem ni mogoče reči, da delajo za mir. V mednarodnih odnosih 15 let ni veliko, celo za obično kot smo videli, premalo, da bi rešili vsaj glavne probleme; vendar je v vsakem pogledu precej in lahko rečemo, da žrtve celjske čete niso bile zaman. Nasprotno, že danes uživamo bogate plodove takratne smeledolžitve in od nas v mnogobližni zavis, da bodo ti plodovi v bodoče še večji. Delovni ljudje celjske občine so v teh letih pokazali, da se zavedajo pravic pa tudi dolžnosti, ki jih imajo do sebe in do vse naše skupnosti.

Drugi del slavnostnega zborovanja sta izpopolnila godba na pihala ZPD »France Prešeren« ter moški komorni zbor.

Aktivnost Zveze borcev v Preboldu

V okviru proslave dneva borca je organizacija Zveze borcev v partizanskih Matkah razvila svoj prapor, poleg tega pa izvedla tudi kresovanje.

Organizacija Zveze borcev je sodelovala tudi v tednu proslav krajevnega praznika in dneva vstaje

PRAZNIK ŠOFERJEV V LASKEM

V Laskem so šele v nedežjo proslavili dan šoferjev. Društvo šoferjev je pripravilo obširen program, kateremu je ves dan sledilo okoli tisoč Lasčanov. Zjutraj je bila parada motornih vozil, nato pa kulturni program, med katerim so razvili svojo zastavo. Ob tej priložnosti je zastopnik okrajnega združenja šoferjev izročil Ludviku Vogli in Darku Preskarju odklonjavanja, Martinu Kodrunu, Francu Zupancu in laskemu društvu pa diplome.

Popoldne so imeli še dirke mopeditov, kolesarjev ter tudi poljevo dirko.

Od osmih olimpijskih kandidatov — članov in članic AD Kladivarja — so si doslej že štiri zagotovili potne liste za letošnje olimpijske igre. Medtem, ko so trije (Lorger, Lešek, Brodnik) izpolnili olimpijsko normo, si je Olga Sikovec-Luncer zagotovila udeležbo na olimpijskih igrah s postavitvijo državnega rekorda v teku na 200 metrov. Razen njih pa imajo veliko izgledov za nastop na letošnji največji športni prireditvi na svetu še Simo Vazič, Mirko Kolnik in Ančka Slamnik-Gradišnik. Pa ne samo izgled — vsi ti bi si že na račun svojih dosedanjih uspehov zaslužili, da potujejo v mesto ob Tiberi.

Tisti dan, ko je mestna reprezentanca Celja, ali bolj rečeno moška vrsta Kladivarja čisto brez potrebe izgubila dvoboj z izbranimi atleti iz Ljubljane, smo izkoristili za kratke razgovore s štirimi olimpijci. Vsem so zastavili ista vprašanja:

- Koliko ste stari in kaj po poklicu?
- Kateri je bil doslej vaš največji športni uspeh?
- Kaj menite o nastopu na Olimpiadi?

OLGA SIKOVEC — »ZE UDELEŽBA JE ČASTNA...«

Imam sedemindvajset let, sicer pa sem uslužbenka Katastrskega urada pri Okrajnem ljudskem odbaru v Celju.

Najbolj sem bila vesela zmage v teku na dve sto metrov na mednarodnem dvoboju Francija-Jugoslavija v Beogradu. V teku na sto

V zadnjem tednu po domovini

Cetertek, 21. julija

V OKVIRU PROSLAV na čast dnevu vstaje so v Ljubljani odkrili spomenik Borisu Kidriču, enemu izmed najpomembnejših osebnosti naše socialistične revolucije.

Petek, 22. julija

V POČASTITEV dneva vstaje slovenskega ljudstva so bile po vseh mestih in krajih slavnostne proslave.

Sobota, 23. julija

V LESKOVCI IN DEVDJELJI se je začel drugi festival graditeljev avtomobilske ceste »Bratstva in enotnosti«.

V PULJU se je začel sedmi festival jugoslovanskega filma.

Nedelja, 24. julija

NA OHRIDU so odprli nov poštanski dom poštnih, telefonskih in telegrafskih delavcev Jugoslavije. Leži tik ob jezerski obali, vanj pa so vložili 85 milijonov dinarjev.

Ponedeljek, 25. julija

AVTOMOBILI Zastava 600, katerih prodaja je bila začnena ukupna, so vnovič naprodaj po dosedanjih cenah.

Torek, 26. julija

IZ RABCA na istrski obali je prvič odpeljal na otok Cres 228-tonski trajekt »Vanga«, ki bo odsedaj dvakrat dnevno vzdrževal redno zvezo na tej 14 milj dolgi morski poti. Trajekt bo lahko enkrat sprejel 200 osebnih avtomobilov in 200 potnikov. Vožnja z njim bo trajala dve uri.

Sreda, 27. julija

DAN VSTAJE Hrvatske ter Bosne in Hercegovine. V počastitev praznika bodo imeli v obeh republikah več proslav, namenu pa bodo izročili tudi prenekatero nove objekte.

S seje Občinskega ljudskega odbora v Šmarju

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora v Šmarju so potrdili investicijo za melioracijo Imenskega polja, ki jo izvaja obsoletska vodna skupnost v višini 56 milijonov dinarjev. Koristniki tako pridobljenih površin bodo delež od-

Mozirski gasilci so dobili nov orodni avtomobil

V nedežjo, 17. t. m. so člani prostovoljnega gasilskega društva Mozirje dobili nov orodni avto. Ob tej priložnosti so pripravili uspešno prireditev, katere so se udeležili tudi številni gosti. Nekaj od teh je kaže tudi naša slika, ki je bila posnela med gasilsko paradjo. Novemu avtomobilu je boltroval pomočnik državnega sekretarja za notranje zadeve LRS general-major Ivan L. Košek-Jan, ki ga je naš reporter »ujel« prav v trenutku, ko je avtomobilu razbil steklenico penečega vina. Tako je bilo opravljeno boltrovanje novemu voziču.

Mladi brigadirji

S SUTJESKE NAM PISEJO

Horuk! Horuk! Tako odmeva v julijskih dneh marsikje po naši domovini. To je brigadirski delovni pozdrav, ki ga povsod poznamo.

Poleg gradnje avtomobilske ceste je delo v legendarni dolini Sutjeske največja manifestacija mladega rodu. Tu, kjer se je vodila najsrdečša borba partizanske vojske z okupatorjem in domačimi izdajalci, kjer so med visokimi planinami odmevale eksplozije, odmeva danes vesela pesem mladine, pesem dela.

Sutjeska je postala simbol borbe za svobodo, simbol vezi med jugoslovanskimi narodi — nekoč v borbi, danes v delu. Deset delovnih brigad, ki jih sestavljajo mladinke in mladinci, pionirji in odrasli, člani raznih družbenih organizacij in društev, urejuje dolino ob Sutjeski, ki naj postane eno najvažnejših turističnih središč.

Na dan borca so prvič zavneli krampi — med Zelenogor, Vučevim in drugimi planinami. Vsi hitimo in hočemo čimprej izpolniti svojo nalogo.

Vsi brigadirji mladinske delovne akcije na Sutjeski pozdravljamo svoje mlade tovariše. Horuk!

Cesto Rimske Toplice-Jurklošter so odprli

V petek se je v Jurkloštru zbralo več sto ljudi k proslavi dneva vstaje. Na začetku slovesnosti je predsednik OLO Celje Miran Cvenk izročil prometno obnovljeno cesto Rimske Toplice-Jurklošter. Nato pa je sledil zbor patrulj, ki so obiskale

partizanske grobove. O pomenu praznovanja 22. julija je govoril predsednik občinskega odbora Zveze borcev Alfonz Ferjančič. Po govoru je bil kulturni program ter nastop članov partizanske organizacije.

T. K.

TRI VPRAŠANJA ŠTIRIM OLIMPIJCEM

metrov sem zasedla komaj tretje mesto. Zato so vsi menili, da se bom tudi v teku na dve sto metrov slabo odrezala. Pa sem se potrudila in ... zmagala. V tej disciplini smo slavile domačinke dvojno zmago.

— Ze udeležba na olimpijskih igrah je častna Olimpiade se zelo

ROMAN LESEK — »TEŽKO JE POVEDATI...«

— Star sem dvaindvajset let. Sem študent in obiskujem Višjo šolo za telesno vzgojo v Ljubljani.

— Tisti na mednarodnem mitingu v Zagrebu, ko sem se v skoku ob palici plasiral med dva atleta,

je veliko število atletov, ki so dosegli enake rezultate, kot jih imam jaz. Veliko pa je tudi boljših. Meni je samo žal, da se letos nisem mogel v največji meri posvetiti treningu. To pa zaradi stanovanja v Ljubljani, ki sem ga dobil šele približno en mesec pred koncem šole.

JOZE BRODNIK — »MED PRVIH PETNAJST...«

— Stiriindvajset let; sem pa študent gradbene fakultete v Ljubljani.

— Deseto mesto na evropskem prvenstvu.

— Po mojih računih in rezultatih bi se lahko v deseterboju uvrstil med prvih petnajst tekmovalcev. Upam, da mi bo to uspelo tudi zaradi rednih priprav na olimpijske igre. Cutim pa tudi, da prihajam v formo, zlasti kar tiče kondicije.

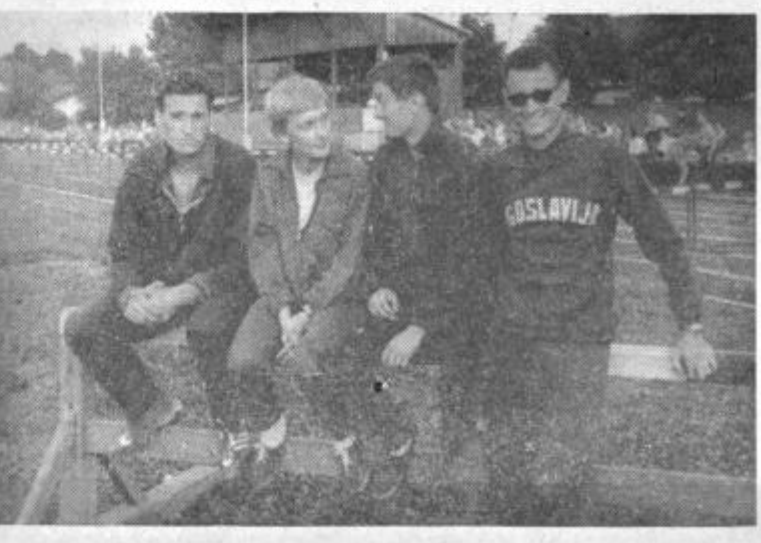
Menim, da bo na olimpijskih igrah v Rimu v deseterboju zmagal ameriški atlet Johnson.

STANKO LORGER — »BOLEZEN ME RESNO SKRBI...«

— Imam devetindvajset let. Sem absolvent filozofske fakultete v Ljubljani.

— Peto mesto na olimpijskih igrah 1956. leta v Melbournu.

— Zdej me resno skrbi bolezen. Imam slabo temperaturo, ki se giblje zmeraj nekaj nad sedemintrideset stopinj. Sicer upam, da se bom tudi na rimski Olimpiadi uvrstil v teku na 110 metrov čez ovire v finale. Po mojem bo tudi letos osvojil zlato medaljo zmagovalec teka čez visoke ovire — zadnji Olimpijadi, Lauer pa se bo boril za eno izmed preostalih medalj.

Z leve: Brodnik, Sikovec-Luncer, Lešek in Lorger

POGLED PO SVETU

Vroče pasje dni, ki jih v naših krajih skoraj ni več, že nekaj časa sem vladačo v svetovnem položaju. Na dnevnem redu kot žarišče svetovnih nasprotij stoji Kongo in Kuba. V Kongu se je sicer kmalu pokazalo, da do spopada nasprotujočih si sil ne sme in ne more priti. Doba intervencij s klasičnimi izgovori kolonialnih gospodarjev, češ da gre za zaščito belcev, premoženja in morebiti še raznih krščanskih vrednot, ta doba je za nami. OZN in njen Varnostni svet je prišel prav in vsi, ki so ga pokopavali kot nekako mednarodno govorniško tribuno brez vsake moči dejanja, so morali te dni priznati, da je taka porovnalna in uravnavna mednarodna institucija za res potrebna.

Belgija se seveda upira, vendar je bila toliko oprezna, da ni priznala Combe, eksponenta velikega kapitala v Katangi. Domačin Combe je morebiti novost za Afriko, ni pa novost za človeško politično zgodovino. Poincaré je nekoč zabrusil poslanecem, da poslanci ne ljubijo domovine, ampak svoj volilni okraj, kjer bogate, in že pri Demostenu se je videlo, da mu je bilo več za atenski polis kakor za helensko skupnost. Če je Combe posegel po protikomunističnih geslih, to toliko bolj potrjuje naše gledanje na imperializem. Če se je Belgija rada ponašala z vzornim sožitjem Kongožanov in Belgijcev, je to samo en dokaz več, da bakla, ki je bila vržena po drugi vojni v Afriko, ne bo več ugasnila, dokler ne bo zadnji afriški deželni zažarel svet svobode in neodvisnosti. In to kljub stiski, kljub težavam v preskrbi, v organizaciji, v gospodarstvu in vladanju sploh! To vidijo celo države, ki so nedavno še mislile, da ekstraprofitov iz kolonij ne bo nikoli konec. Tudi Anglija ni priznala neodvisnosti Katange niti ni odobrila belgijske intervencije.

In za njo vrsta nekdanjih velikih kolonialnih držav. Gre za to, kakor je dejal Macmillan na lanskem potovanju po Afriki, kdo bo osvojil srce Afrike, njenega duha!

Kuba, znana vsemu svetu po sladkornem trsu in po Hemingwayu, se je uprla napoli kolonialni odvisnosti od ZDA, ki imajo na Kubi 800 milijonov dolarjev vloženih v ključne gospodarske vires.

Kuba je zdaj pred Varnostnim svetom. Ni čudno, če so ZDA in z njimi nekatere zahodne države zoper to, češ te plenice naj se operejo v OAS, v organizaciji ameriških držav, ne pa pred vsem svetom. Stvar seveda ni preprosta, na Kubi je bil Miko-jan, na Kubo je prišla sovjetska nafta, kubanski sladkor bo šel v SZ, ker ga zaradi gospodarske agresije nočejo kupiti ZDA, na Kubi se nacionalizirajo rafinerije, last največjih petrolejskih trustov, na Kubi se izvaja agrarna reforma, na Kubo je povabljen Hruščev, Castro je povabljen v Moskvo. Kakšen je Fidel Castro, ne vemo. A verjetno ni eden tistih, ki jih gre dvanaest na tucat, verjetno je eden od tistih, ki so iz posebnih kovine. Hruščev pa je zaradi Kube zagrozil s sovjetsko raketo artilerijo, ki da lahko natanko zadene katerikoli kvadrat na vsej zemeljski obli.

Ta krvava grožnja spominja na najhujše grožnje v hladni vojni. Seve, opravičil za take besede nudi zahodni lager na pretek. V zadnjem času so trije najodgovornejši ameriški velmože, ministri Gates, Brucker in Frank, obiskali Nemčijo. Na Vzhodu pravijo, da zaradi raketne oborožitve Bundeswehra. Demantiji niso prepričevalni. Ob obisku Franka, ministra ameriške vojne mornarice nam hodi na misel nemški članek, v katerem se kot veliko upanje bodočnosti razglajajo ameriški poskusi z raketnimi rampami na podmornicah, češ vsa ameriška oporišča, ca. 60 po številu, so izmanevrirana, ker so na dosegu sovjetskih balističnih instrumentov. Tako nekako se glasi ba je tudi zadnja analiza ameriških vojni strokovnjakov na konferenci v Quanticu, ne daleč od Kube. Če bo šlo tako naprej, ima Macmillan prav, ko pravi v pismu Hruščevu, da se bo diplomacija znašla v zmagi, po kateri ne bo poti naprej.

Medtem ko je francoski minister Debré sedel za okroglo mizo s predstavnikom afriškega Gabona Leonom MBA, je de Gaulle ponovno razglasil trdo roko v Alžiru. Ponujali smo mir tistim, ki ga doslej niso hoteli, je dejal. Alžirska začasna vlada odgovarja z orožjem.

V Italiji je moral končno odstopiti Tambroni kljub odločni podpori Vatikana in katoliške akcije. V krščansko demokratski stranki je dobilo večjo moč levo krilo, nasledek manifestacij antifašističnih sil v italijanskih mestih.

Pri nas je bil na daljšem obisku Abud, predstavnik Sudana. Razgovori med predsednikom vlade maršalom Titom in njim so pokazali, da se sile miru na svetu krepi in da raste ugled tistih držav, ki nočejo v vrtinec blokovskih razprtij. Prav zato je naša država ena od tistih, ki bo s silami OZN pomagala na noge neodvisnemu Kongu.

T. O.

CELJE V LUČI GOSPODARSKEGA RAZVOJA

Celje se je v petnajstih letih zelo spremenilo. Lahko rečemo, da je postalo novo Celje. V njem spada industrija med najvažnejše gospodarske panoge, saj odpade nanjo 70 do 75 % celotnega družbenega bruto proizvoda in narodnega dohodka.

Vojna leta so prizadejala Celju znatno več škode na stanovanjskem in komunalnem področju, kot pa v industriji, ki pa je trpela predvsem zaradi prekomernega izkoriščanja strojnih kapacitet. To se pozna še danes. Osvoboditev je ustvarila najboljše pogoje za hiter napredek in razvoj gospodarstva. Tako je bila že leta 1949 presežena predvojna proizvodnja. Od leta 1954 pa se je vrednost industrijske proizvodnje povečala od 19 na 32 milijard dinarjev, ali za 70 %.

Tudi na področju kmetijstva so bili doseženi nekateri pomembni rezultati, zlasti v povečanju proizvodnje in uveljavljanju kmetijskih združenj pri proizvodnem sodelovanju z neposrednimi proizvajalci. Največji uspeh pa je doseglo kmetijsko gospodarstvo Celje, ki zajema nad 600 ha površin. To gospodarstvo postaja čedalje bolj pomemben preskrbovalec Celja z zelenjavo. Dosedanja proizvodnja znaša letno 850 ton, v naslednjih letih pa se bo še povečala.

Od razdrobljenih gradbenih podjetij je lani nastalo novo industrijsko gradbeno podjetje Ingrad. S tem so bili ustvarjeni tudi pogoji za industrijsko gradnjo z uporabo sodobne gradbene mehanizacije in tehničnih dosežkov. Vrednost gradbenih storitev se je v zadnjem času močno povečala, in sicer od 1,3 milijarde v l. 1956 na okoli tri milijarde letos. Težave pa so zaradi premajhnih kapacitet projektantskih organizacij.

Cepprav so kapacitete trgovine — sodeč po lokalih — znatno nižje od predvojnih (pred vojno 295 prodajaln, danes le 155) in četudi je obremenitev nad vsemi normativi, je vendarle dosegla predvojni okvir in z uporabo mehanizacije in sodobne tehnike prodaje.

V primerjavi s predvojnimi stanjem, ko smo imeli v Celju 506 obrtnih delavnic in 1300 zaposlenih v obrti, se je struktura obrti močno spremenila. Zmanjšalo se je število obratov, povečala pa se je njihova kapaciteta. Trenutno je 411 obrtnih obratov (od tega 42 socialističnega sektorja) s 1963 zaposlenimi (od tega 1364 v socialističnem sektorju). Kljub močnemu splošnemu razvoju pa je za ostala uslužnostna dejavnost.

Gostinstvo in turizem sta na občinskem območju lepo napredovala in je občina s svojimi 120.000 nočitvami letno postala kar pomembno turistično področje. V zadnjem času se je pristopilo k povečanju nočitvenih kapacitet; začela se je namreč gradnja novega hotela. Lahko pa bi dosegli še večje rezultate, če bi obdržali vsaj predvojne kapacitete, ki so danes samo v Celju za 300 ležišč manjše od predvojnih. Podobno je stanje pri restavracijskih zmogljivostih. Medtem, ko je predvojno Celje imelo pri 15.000 prebivalcih 1400 gostinskih sedežev, jih ima danes pri 31.000 prebivalcih le 900.

OBISK V TOVARNI USNJA ŠOŠTANJ Nič več v temi

Prejšnji lastniki tovarni si niso mnogo prizadevali za boljše delovne pogoje, čeprav je znano, da prav pri predelavi usnja delavec tudi v sodobno urejenih tovarnah dela v slabših pogojih. Tovarne usnja v celjskem okraju pa so zaradi »nemogočih« delovnih pogojev posebnost.

Obiskal sem Tovarno usnja v Šoštanju. Ogledal sem si tovarno in proizvodni postopek. Človek dobi vtis, da je zašel v srednjeveško delavnico. Voda teče po tleh, ljudje jemljejo iz velikih bazenov in kadl kože kar z rokami, čeprav so v teh kemične zmesi, ki ne vplivajo najugodnejše na kožo. Po sredi »delavnice« so speljane tračnice, kjer vozijo primitivni vagončki in nenehno grozijo, da koga stisnejo, da zmečkajo roko ali nogo; kajti v teh prostorih je temna, še boljše rečeno — temno. Nihče ni ob graditvi tovarne pomislil, da ljudje potrebujejo zrak in svetlobo pri delu. Zato tudi ni čudno, da se je delavski svet kolektiva Tovarne

usnja v Šoštanju odločil, da bo svojo tovarno polagoma in postopoma obnovil, da bodo zgradili nove tovarniške prostore, kjer ne bo »nemogočih« delovnih pogojev in kjer bodo z istimi napori naredili v istem času še enkrat toliko. Že ko so govorili o preureditvi tovarne so bili proti, da bi popravljali staro. Stari deli tovarne so grajeni nesistematično, tako kot je narekovala takrat potreba na trgu in dobiček za lastnika. Odločili so se zato, da bodo najprej zgradili novo sodobno tovarniško poslopje za kromov oddelek. To je oddelek, kjer izdelujejo usnje, ki ga največ uporabljajo za izdelavo zgornjega dela čevljev.

Gradbena dela so zaupali gradbenemu podjetju »Gradiš«, ki je ta čas opravilo najtežavnejšo nalogo. Postavili so velike temelje, na katerih bo stalo bodoče tovarniško poslopje.

Medtem ko je doslej bil v tem oddelku tovarne proizvodni postopek neurejen, saj ta oddelek

Dosedaj še vse z rokami

predstavlja pravi labirint delovnih prostorov, transportne poti pa se vlečejo kot kače, novo poslopje v tem pogledu pomeni pravo prelomnico. Stavba bo imela tri etaže. Proizvodni postopek pa bo tekel tako, da bo spodaj prišlo surovo usnje, na koncu zgornje etaže pa že izgotovljeno. Tu ne bo več temačnih prostorov, ljudje ne bodo jemali iz sodov kože z rokami, to bodo opravili stroji, zraka bo dovolj, učinek pa enkrat večji.

V Tovarni usnja so prepričani, da bodo gradbena dela končana do začetka zime, v zimskem času pa nameravajo v novo poslopje montirati potrebne stroje. Če jim bo ta načrt uspel, zanj pa so se živo zavzeli in pomagajo, kjer

le lahko, bo nov kromov oddelek lahko začel obratovati že v naslednjem letu.

Delavski svet Tovarne usnja v Šoštanju se je z odločitvijo za gradnjo nove tovarne zavzel največ za ljudi in to je velika odločitev. In ni odveč, če zapišemo, da se ves kolektiv že dve leti odpoveduje dobičkom; ne, ker bi denarja ne potrebovali, temveč ker vedo, da še bolj rabijo nove sodobne delovne prostore, novo tovarno, ki jim bo omogočila lepše življenje. Tako so prihranili že nad 60 milijonov din, prihranili pa bodo še več, saj imajo resen namen, da zgradijo še prostore za ostale oddelke. Vidite, to je največji uspeh tega kolektiva.

—mi

SE PEKARNO

V kratkem bodo v Dobrni začeli graditi novo pekarno. Sedanja namreč ne zadošča osnovnim pogojem. Načrti za novo pekarno so že pripravljeni.

RAZSVETLJAVNA JE PODALJŠANA

Krajevni odbor v Dobrni je s sodelovanjem vseh organizacij uspel letos podaljšati javno razsvetljavo v kraju za preko 1 kilometer. Letos so postavili luči predvsem ob glavnih sprehajalnih poteh in v gosti naseljenem delu kraja.

SESTAL SE JE ZBOR PROIZVAJALCEV ZALSKKE OBČINE

V torek dopoldne je bila redna seja zbora proizvajalcev občinskega ljudskega odbora v Zalcu, na kateri so obravnavali vprašanja zdravstvenega zavarovanja ter obolenj in nesreč pri delu v gospodarskih organizacijah, zraven tega pa se pogovorili še o rekonstrukcijah v industrijskih podjetjih. Na koncu so med drugim ugotovili, da so podjetja žalske občine z uspehom izpolnila planske obveznosti v prvem polletju letošnjega leta. Temeljitejšo razpravo o tem vprašanju pa so odložili do prihodnje seje.

Gradnja temeljev

VELIKO ZNIŽANJE „NAPRIJED“ OBLEK

Od 1. avgusta dalje se znižajo cene zimski zalogi
od 30 do 50%

Pohižite z nakupom, dokler traja zaloga.

Se priporoča

Konfekcija „NAPRIJED“ Celje

Tomšičev trg 2

Z beležko po Celju

Nekatere prebivalce našega mesta je neizmerno razveselila vest, da so se na gradbišču bodoče Narodne banke po zelo dolgem zatišju spet oglašili stroji. Ljudje so na vrat na nos prileteli na pomoč s svojimi »firbic«, kajti kakor zatrjujejo, še nikoli niso videli, kako nastajajo jame in si sploh ne morejo predstavljati, da bi iz jame lahko pogrnali temelji nove zgradbe, kaj šele zgradba sama. V neposredni bližini dečovišča je torej vse polno ljudi, ki prihajajo od blizu in daleč, da bi videli čudež naše dobe. Ko sem zadnjič šel tam mimo, sem videl, kako je nekemu iz ušes štrlela vata, ki jo je potisnil vanje brčkone zato, da bi zavaroval bobniče pred ropotanjem stroja; skupina treh ali štirih strokovnjakov za opazovanja pa je vneto razpravljala o tem, kako je pravzaprav ta tehnika pametna, da si izmisli takole mašino. Medtem ko so drugi spet ko otrpli strmeči predse, so tretji ostali vsaj toliko pri močeh, da so lahko spremljali potek del. Gledanje se nadaljuje.

Velikanske in daljnosežne spremembe so doleteli Glazijo. Tu namreč delajo s strahovitim tempom — za dobrobit celjskega nogometa in za b. agor navijačev. Gomijska žlahtna trava in pod njo odtočna

napejava, pa še nekaj nasipov — to bo zaenkrat zunanji okvir bodoče kvalitete. Kvaliteta nogometa namreč ne more priti kar čez noč in brez takega okvira. Vsekakor bo navijače navijanje tudi manj utrudilo, saj bodo lahko gledali lepo zeleno travo — če bodo gledali tudi dober nogomet, je za zdaj še postranskega pomena. Sicer pa — bomo še videli. Otvoritev bo kma — čudno se sliši le, da bo pri tem moralo priskočiti na pomoč neko germansko moštvo (kar je sicer zelo imenitno, a za domači nogomet zelo poniževalno), ko imamo celo v Celju še drugo moštvo, v Jugoslaviji pa še celo vrsto moštev. Zdi se mi, da si kar preveč želimo tuje tehnike, ko še domači največkrat nismo kos.

Takoj ob Glaziji je Ljubljanska cesta. To je cesta, ki je pravzaprav prenehala biti cesta, kajti 20 kilometrov na uro, kolikor je dovoljena meja, menijo vozniki, je za pešce ne pa za nas avtomobiliste, pritiskajo na gas in plačujejo globbo. Prav jim je. Naj pača, kdor ima veliko denarja in ne zna spoštovati prometnih predpisov, pa postavlja v nevarnost sebe in druge. Ko bo cesta dobila še levi in desni tir, bodo lahko vozili tudi hitreje in jim vožnje ne bo treba več plačevati, kar

pomeni, da si bodo spet finančno opomogli.

Da pa si bodo zdaj tudi brašci opomogli od »proze«, naj za spremenbo sledi kos »poezije«:

Je znana celjska stvar:
v Mignonu ni nikjer zavese,
a vendar ne gre tu za denar,
bolj za reklamo, za »metrese«
in za oko, ki pač lahko
od tod na cesto, s ceste notri

in se za to, da vidi se kako
tamkaj naš nežni spol poseda.

Zadeva s tole klopjo na nabrežju je malce čudna. Slika namreč jasno namiguje na to, da v Celju ne premoremo niti ene boljše deske, kaj šele toliko lesa, da bi iz teh dveh kamnitih izrastkov naredili klon. Menda ne bi bilo treba predlagati zbiralnega akcije za les?

Zadnjič sem šel po Gregorčičevi ulici, kar zaslisi pred stanovanjskim uradom kos prepira. Ljudje so najbrž že zelo dolgo čakali, pa so se naveličali sebe in drugih. Pogovarjali so se v sopranu, tenorju in basu.

Sopran: »Prmejduš, de ste bli za meno!«

Tenor: »Ko sem bil jez tu, vas sploh še tle ni bilo.«

Bas: »Kaj se pripravate, državljani! Vsak bo prišel na vrsto.«

Glas od znotraj: »Pridite drugi teden.«

Sopran: »Prmejduš, de vas z bo-lanim otrokom ne spustim naprej.«

O bazenu, ki ni bazen

V Preboldu je bil nekoč zelo lep bazen. Voda v njem je modro bleščala, bila je čista in sveža — takšna, kakršna mora biti voda, da privabi kopalce in da je kopanje užitek. Temu primerno so potlej uredili tudi okolje — v gozdu ob bazenu so poleg športnega igrišča postavili še weekend hiše in bilo je menda kar nekaj ljudi, ki so tu prebili kak dan prijetnega oddiha. Bazen je postal turistična privlačnost Prebolca. Toda žal ne za dolgo.

Ze lani in morda že prej se je vse močno spremenilo. Voda je v bazen pritekala kakor se ji je zdelo; ker je ni bilo dovolj, tudi ni bilo odtoka; pričela je rjaveti; tu in tam so se pojavile sicer z rastlinskega stališča čiste, toda z biološkega stališča neokusne a'ge, in kopališče je tako postalo smrdljiva betonska jama, v kateri bi si kopalcu utegnili nakopati kakšne neprijetne izpuščaje.

Ko sem pred dnevi prišel na bazen, me je zbudila v oči najprej rjava brozga, nato še nekaj vrvi, na katerih so se sušili namizni prtji ali rjuhe, in ko sem pomislil, da so kopališče nemara spremenili v pralnico, sem zagledal še nekaj odraslih kopalcev in nekaj otrok, ki so se premetavali po vodi. Umazanija jim je očito prijala in brčkone še pomislili niso, da se namakajo tam, kjer so se pred njimi namakale že žabe. Ko sem hotel poiskati še skrbnika, da bi mi povedal, kaj nameravajo ukreniti za telesno čistost teh kopalcev in ali so se morda obrnili na pristojni forum z vprašanjem, če lahko v takih okoliščinah poslujejo še naprej, ga ni bilo.

Gre torej za vprašanje — kaj storiti!

Predvsem bi si naj te »toplince« ogledala sanitarna inspekcija. Ta bi morda prišla do spoznanja, da jih je treba zapreti vse dotlej, dokler ne bo poskrbljeno za normalni pritok in odtok vode, za to, da bo v bazen pritekala čista voda in ne kakršna si bodi, da bodo potlej to vodo še klorirali (kakor je doslej baje niso in kakor jo klorirajo po drugih bazenih) itd. Če vsi ti pogoji niso uresničljivi, je zelo čudno, da graditelji niso mislili nanje preden so se odločili, da bodo bazen postavili prav tu. Tako kopališče namreč ni nikomur v zabavo in razvedrilo, še manj se lahko Prebold z njimi ponaša; v kolikor pa bo vse ostalo, kakor je, je gotovo, da se ga bodo izognili še tisti redki kopalci in vanj se bodo lahko brez strahu pred človeškimi bitji vselile žabe...

Če upoštevamo torej, da je ta bazen pomemben za Prebold predvsem kot turistična točka bi mu kazalo tudi s tega stališča posvetiti nekaj pozornosti. Pri tem rekonstrukcija tovarne in regulacija Boljske nikakor ne bi smela biti zadostni razlog za to, da bi bazen prepustili nekemu naključju, po katerem bo nemara voda sama od sebe zopet postala takšna kakršna je bila. dhr

Tenor: »Bomo vidli.« In tako dalje.

Ker nisem imel pri sebi slovarčka kletvic, mi je nadaljnja vsebina ušla iz spomina. Vem samo, da ni dosti manjkalo, pa bi se vnelo še kos bitke. Potem so se nemara pomirili, če ne, jih naj pomiri tole:

Naj ve, kdor v ta urad pogosto

z jezikom al' z rokami zgodbje

spleta,

da mu rešitev vsak dan bolj, tako

dozori,

da jutri spet pred temi vrati bo

ob zori.

Zavidanja vredne razmere vlada-jo v Letnem kinu. Sem je očitno zašla tradicija izpred in iz dvoran. Za šest kovačev si vsakdo kupi tudi pravico, da sede, kamor ga je volja, se pravi, kjer najde prostor. Tu gre vse po principu modrega reka — Kdor prej pride, prej melje. Nekateri »meljejo« celo tako, da rezervirajo celo klop, pri čemer noben gledalec, ki ni iz njihovega »tabo-
ra«, ne more smukniti skozi njihove mimske kamne. Ko pa se zgane dovolj trdna tema, prično z obzidja in bližnjih drevih padati nekakšni plovci v obliki malih gledalcev, ki so si priborili pravico do predstave s tem, da so splezali v višino in potem tvegali skok navzdol. Človek razmišlja, če bi ti sprnili sedeži morda vendar ne prenesli poleg telesne teže še kakšne plehnate številk? Ali pa je to že prevelika za-hleva za šest kovačev? oh

Prijateljstvo mest Celje-Kalisz

RAZGLEDNICE S POTI

PO MAKEDONIJI, KOSOVU, METOHIJI TER SRBIJI

Lani je Celje obiskala delegacija mesta Kalisz in vzpostavljene so bile prijateljske vezi dveh mest po vzoru mnogih mest doma in v tujini. Običaj je, da se ob teh srečanjih mest obdarita. Letos bo vrnilo Celje poljskemu Kaliszu obisk. Ob tej priložnosti bo celjska delegacija ponesla s seboj v dar bronasto plaketo mojstra Stovička. Plaketa je bila izdelana v ta poseben namen. Kipar je imel nalogo upodobiti značilnosti Celja s celjskim zaledjem. Prikazati hkrati preteklost in sedanje stanje v kolikor je to simbolično možno izraziti na plastično reliefni način. Mojster je v kompoziciji prikazal v desnem kotu celjski NOB-spomenik, v ozadju fasado gledališča z okroglim srednjeveškim stolpom, prav na horizontu pa skiciral tovarno kot simbol celjske industrije. V levem kotu je vpeljal hmeljsko rastlino v dekorativni element in hmeljarstvo kot značilno panogo naše agrarke. Napis likovno povezuje kompozicijo in izraža namen celjskega daru: »Prijateljstvo mest — Celje-Kalisz — 1980«. Izdelana zamisel je vzniknila na okrajnem ljudskem odboru, za

bodo ocenili in vrednotili Stovičkov delo. Pripominjamo, da je naš mojster pred kratkim razstavil kolekcijo svojih kolažov na dunajski mednarodni razstavi medaljev. Razstavljeno je bilo blizu 350 medalj skoraj vseh dežel. Posameznim avtorjem je bilo dovoljeno razstaviti največ 4 drobne umetnine. Zbirka je Stovičku sprejela vse kar je poslal. Večina mojstrov je razstavila po en primer svojih izdelkov. Hvale vredno je, da je Stoviček poslal tudi Trubarjevo kolajno, katero je izvršil ob proslavi 500-letnice tiska prve slovenske knjige. Slovenski tekst na Trubarjevi kolajni je bil dobesed-

no preveden za katalog. Katalog je prinesel nekaj nad 30 reprodukcij od razstavljenih del. Citat je bo zanimala še ena podrobnost. Stoviček je bil edini predstavnik jugoslovanskih medaljev na tej razstavi. Gotovo bi prežrl to važno mednarodno prireditve, saj živi v Leskovcu pri Krškem in ima kaj malo stikov z mednarodnim življenjem. Francoski kiparji iz Pariza so ga opozorili, da pošlje svoja dela na razstavo. Naše Celje se bo s Stovičkov plaketo lepo predstavilo na Poljskem; delegaciji, ki bo v kratkem odpotovala, želimo srečno pot.

A. S.

Na zadnji letni skupščini ADJ (Arheološko društvo Jugoslavije), ki je bila 1. 1958 v Sarajevu, je bilo sklenjeno, da bo prihodnja skupščina v Makedoniji.

Makedonski kolegi so skupščino pripravili v Ohridu. In prav so storili. Makedonija je resnično tako lepa in zanimiva, da nikomur ni bilo žal dolge in naporne vožnje do skrajnega juga naše države.

Že kar z balkona modernega »Palace« hotela, kjer smo stanovali, smo lahko opazovali posamezne spomine slavne makedonske zgodovine. Na vzpetini nad Ohridom se še danes vidijo močnejše razvaline nekdanje Samuelove trdnjave. Ob tem pogledu se človek nehote spomni težkih bojev, ki jih je Samuel vodil z Bizantinci. Žal so se le preveč nesrečno končali za Makedonce. Bizantinci so vojsko na nečloveški način uničili s tem, da so skoraj vse vojake oslepili. Samo vsakemu stotemu so pustili po eno oko, da je lahko ostalih sto slepih tovarišev pripeljal domov. Razen tega je bil Ohrid žarišče cerkvenega in narodnostnega življenja. Metodov učenec Klement je tu nadaljeval delo svojega velikega učitelja. Zgodovinarji menijo, da je ravno on zamenjal glagolsko pisavo z mnogo preglednejšo cirilico.

Mislím, da čitatelje organizacijska in strokovna plat kongresa ne bo ravno preveč zanimala. Zato bom skušal bralce opozoriti samo na razne muzeje in druge kulturne spomenike, ki bodo gotovo bolj zanimivi. V zvezi s tem kongresom bi omenil samo toliko, da se je slovenska arheo-

logija v jugoslovanskem merilu lepo uveljavila. Že pred leti je bil v Celju sestanek slovanske klasične sekcije ADJ. Pa tudi za prihodnjo letno skupščino ADJ je določena Slovenija. V upravi ADJ Jugoslavije sta tudi dva Slovenca, od katerih je eden izvoljen za podpredsednika društva. Muzeji v Makedoniji so vsi brez izjeme zelo mladi. V Ohridu in v Bitolju obhajajo menda ravno 10-letnico obstoja. V tem razme-

roma zelo kratkem času so ob izdatni podpori ljudske oblasti dosegli res lepe uspehe. Zaradi pomanjkanja strokovnega kadra sicer še vedno posamezna izkopavanja vodijo arheologi iz Slovenije in Srbije. Gradivo pa ostane doma in je dostopno za ogle mladini in ostalim obiskovalcem. To pa je najboljša garancija, da se bodo tudi kadrovske težave kmalu odpravile.

Lojze Bolta

OHRID

Naši portreti

Manjkalo je še nekaj minut do predstave.

Vstopil sem v dvorano Mladinskega kina. Moram reči, da me že prvi pogled po dvorani ni preveč navdušil. Otroci so divjali med vrstami, vstajali na stole in kričali.

Poiskal sem svoje mesto in sedel. Mislil sem, da se bodo že umirili. Toda, kaj pomaga! Mlajši so sicer utihli, ko je luč ugasnila, pa so se oglasili starejši. Vsak trenutek je kdo zinih kako prav neumno opazko. Nekateri so jih mirili... velika večina pa se je samo smejala. Klici: Mir! in bodite tihi!, so samo še večali nemir. To je trajalo precej časa...

Prisluhnem. Na uho so mi udarili čudni zvoki... Pogledam na desno in zagledam v poltemi dečka, starega kakih dvanajst let, ki se je razkomotil čez dva stola in igral na orglice! Ko sem stopil k njemu in ga opozoril, se mi je bedasto zarežal v obraz. Nemara je mislil, da se šalim.

Sledil je kratek premor! V dvorano je prišlo nekaj starejših

mladincev. Hrupno so zasedli svoja mesta, se krohotali in suvali s komolci. Začel se je drugi del filma, ko se je ista skupina nenadoma na glas zakrohotala.

Takoj sem uganil! Nekdo je pripovedoval »mastne« douptipe. Čez nekaj časa se je krohotali ponovili. Potem jih to niti ni več zabavalo. Vstali so in se postavili na prehod sredi dvorane in prižgali cigarete ne glede na uslužbenca kino sekcije, ki si ni mogel nič pomagati, ker pač ni znal »Jiu-Jitsa«!

Sedel sem v njihovi bližini in ker niti sam nisem ljubitelj boksa, sem jih molče poslušal!

S svojimi »duhovitimi« opazkami so me spominjali na star slovenski pregovor: »Prazen klas pokonci stoji!« Sopirili so se in se istočasno pokazali kot pravi duševni reveži, ki jim primanjkuje naravne inteligence. Slo mi je na smeh, ko sem pomislil, da so bržkone prepričani, da občudujemo njihovo usmiljenja vredno drznost in velikopoteznost.

Ko sem opazoval svoje vrstnike, sem bil ponosen nase in na one, ki so me vzgajali, da jim nisem podoben. Bil sem ponosen, da si prizadevam postati spodoben človek.

Videl sem tudi, da nisem sam, ki tako mislim. Bilo nas je več, toda vseeno premalo, kajti samo en napačen zapeti glas že pokvari harmonijo zbora.

Spogledali smo se in se razumeli! Oni pač ne bodo ponosni na svoje vzgojitelje, kajti prav gotovo se bodo enkrat zavedli, samo, da bo takrat za marsikoga morda prepozno...! A. K.

Kam na dopust?

Ce se še niste odločili, vam priporočamo, da greste v Zgornjo Savinjsko dolino. V Mozirju, na Ljubnem, v Lučah in Solčavi imajo še nekaj mest nezasedenih. Prijavite se pri tamkajšnjih turističnih društvih, kjer boste dobili tudi vsa nadaljnja pojasnila.

DELAJSKI ODER OKREPLJEN

Pretekli teden je imel Delavski oder sejo, ki se je udeležila tudi večina članov amaterske gledališke skupine. Po poročilu so ugotovili zadovoljive rezultate, saj je pet premier nedvomno lep uspeh ene sezone. Kvaliteto predstav je dokala njihova udeležba na okrajni in kasneje na republiški reviji, kjer se je Delavski oder z uspešno predstavo zelo odlikoval. Manj razveseljivo je bilo blagajniško poročilo iz katerega je bilo razvidno, da tiči od neprestano v gmočnih težavah. Člani so odločno zahtevali preureditev prostorov, kajti v sedanjem okolju je težko delati. To nedvomno slabo vpliva na igralce in na občinstvo. Društvene prostore bi bilo treba izločiti od hišnega sveta, ker ta pobira visoke mesečne prispevke, ne prispeva pa ničesar za popravilo prostorov.

Za adaptacijo dvorane je bila določena tričlanska komisija, ki bo takoj začela z delom.

Delavski oder se je letos okreplil z močno skupino mladih sposobnih igralcev amaterjev tako, da odbor in umetniški svet z zaupanjem gledata v bodočnost. Res pa je, da premalo upoštevamo amatersko igro. Čeprav je ta pravzaprav najbolj amaterska od vseh dejavnosti, ki jih gojimo. R. H.

Kaj bo v kulturnem centru Celja?

Ljudski odbor celjske občine je na svoji slavnostni seji v počastitev praznika 20. julija sprejel tudi program za gradnjo kulturnega centra v Celju.

V njem bo velika dvorana, ki bo lahko sprejela tisoč osem sto ljudi. Služila pa bo za zborovanje, festivale, koncerte, ples, gospodarske in tehnične razstave ter prav tako za športne prireditve. V sklopu centra bo tudi nova kino dvorana, v kateri bo lahko našlo svoj prostor osem sto ljudi.

Koristnemu namenu bodo služili klubski prostori. Tu gre za plesni in filmski klub, za klub mladih, za marksistični krožek, za šahovski klub, za televizijo, biljard in podobno. Vsi ti prostori bodo zgrajeni za okoli 140 ljudi; povezani pa bodo z bifejem ter njegovim vrtom.

V programu za gradnjo kulturnega središča v Celju je zelo skrbno obdelana funkcija delavske univerze, kot osrednje ustanove za izobraževanje odraslih. Zato bo imela poleg potrebnega števila pisarniških prostorov še konferenčno sobo s strokovno knjižnico za predavatelje, nadalje prostor za tehnični servis z delavnicami avdiovizuelnih sredstev ter foto temnico, zatem predavalnico za 25 slušateljev, večjo predavalnico za okoli 40 ljudi in nazadnje malo dvorano (veliko predavalnico) za okoli tri sto ljudi. Svoje prostore bo dobila tudi

knjižnica, oziroma izposojevalnica knjig ter čitalnica za okoli petdeset ljudi.

Hvaležna je odločitev o gradnji pionirske knjižnice, ki bo imela razen izposojevalnice knjig ter čitalnice za približno trideset otrok še tri učilnice za tehnično vzgojo, za pouk tujih jezikov, za likovno vzgojo ter za izrazno plesno vzgojo in dramatiko.

Po prvih načrtih naj bi bilo lutkovno gledališče zgrajeno tako, da bi lahko sprejelo okoli sto obiskovalcev.

Večji obseg pa je gradbeni program namenil glasbeni šoli, ki bi naj v novih prostorih sprejela do pet sto učencev. Zato pa naj bi imela 14 učilnic, malo dvorano za vaje zborov ter še eno večjo za okoli 300 ljudi.

V novem kulturnem centru bo dobil svoje prostore še Delavski oder. Razen tega še umetniška galerija, nadalje letni kino za šest sto ljudi ter upravni prostori kulturnega centra.

Gradbeni program pa opozarja tudi na prostore, ki bi jih naj v centru dobile družbene in politične organizacije.

To je grob oris objektov, ki bi naj bili zgrajeni v novem kulturnem središču, ki predstavlja del bodočega mestnega središča Celja sploh. V podrobnejšem opisu pa bi se lahko seznanili tudi z vsemi potrebnimi stranskimi prostori, ki bodo urejeni pri vseh objektih.

Kadrovska komisija metalurško kemične industrije

»CINKARNA« CELJE

razpisuje

N A T E C A J

za podelitev štipendije študentov

- 1 ing. metalurg (novinec)
- 2 metalurga tehnika
- 3 elektrotehniki
- 2 ekonomista (ESS)
- 1 ekonomist
- 2 ing. kemije
- 6 kemičev tehnikov

Prošnje pošljite kadrovskemu oddelku podjetja v 15 dneh po objavi natečaja.

Klanec, kjer se cesta prevali proti Savi, je precej strm. Kolesarji ga najraje prehajajo.

Opirajte se na palico, zavita v črn plet, je starejša ženska počasi šla na vrh, kjer je počivala. Roke je uprla v bok in težko soplja.

Pred njo se je v skupini platan betil grad. Naokrog so ležala polja. Tam daleč za njimi in gozdovi so se dvigale planine. Z bližnjega hriba je lahen veter prinašal vonj po zelenju.

»O, bog pomagaj! Vroče pa je, vroče!«

Z velikim robcem si je obrisala potno čelo, se oprla na palico in šla naprej.

Pred vhomom v grad, poraslim z bršljanom, se je ustavila. Človek z zavijanimi rokavi na rožasti srcaji ter v pumparicah je stal pred njo in jo gledal.

»Dober dan!«

Moški je nekaj zamrmral in osorno vprašal:

»Kaj hočete?«

»K fantu sem prišla na obisk, gospod. K Petru,« je plaho odvrnila starka.

»Vi ste mati?«

»Da. Provič sem tu. Človek težko pride, ko pa je doma toliko dela. Pa pot — daleč je od po-

staje do sem. Sploh pa zame; stara sem že in težko hodim.«

»Mama, danes k fantu ne morete! Le obrnite se in se odpravite domov. Fant ni priden in zato ne sme nobeden k njemu!«

Začuden ga je gledala.

»Človek božji, ne bodite nori! K svojemu otroku bom pa že smela!«

»Rekel sem! Ste razumeli?«

Prijel jo je za rame in jo obrnil. Solze so ji stekle po licih, ko je odhajala. Večkrat je pogledala nazaj.

Moški je razkoračen stal z rokami v žepih pred vhomom in gledal za njo.

S Petrom sva stala za vogalom in poslušala. Peter je odprl usta, da bi zakričal.

»Ne lomi ga, »Stari« te bo pretepel!«

Skril je obraz med dlani in zajokal. Prijel sem ga za rokav in mu potisnil v roko škatico cigaretnih ogorkov, samih lepih ogorkov. Hvaležno me je pogledal, vrgel škatico ob tla in izginil v mrčni veži...

Le dotaknil sem se ga, že se je zbudil. Obleden, kakršen je spal, se je vzdignil na komolce.

»Ali greva, Bojan?« me je po tihoma vprašal.

Vsi bodo govorili o nama...

»Da, čas je.«

Vstal sem in odšel iz spalnice. Peter mi je sledil.

Dolgi hodnik je bil prazen in tih, strahotno tih.

Šla sva v stranišče in se zaklenila. Peter je prižgal luč.

»Imava vse?«

»Vse!«

»Dobro! — Te je strah?«

Prestrašen je stal Peter, s culo v roki pred menoj. Medla luč mu je svetila v velike, temne oči.

»Da... Zakaj beživa ponoči?«

Besede so mu stežka prihajale iz grla.

»Saj res, zakaj beživa ponoči?«

— Zakaj sploh beživa? sem pomislil, Petru pa sem dejal:

»Ne čekaj neumnosti! K tvoji mami greva. — Kje si pa že kdaj slišal, da je kdo pobežnil ponoči?«

Glas mi je zvenel precej nepričevljivo.

»Jutri bo ves grad govoril o nama!« sem še dodal in se potegnil na okno. Pomežiknil sem Petru in mu rekel, naj ugasne luč.

V temi se je slišalo le šumenje straniščnih rezervoarjev pod stropom.

Z nogo sem otipal nazidek pod oknom. Roka je krepko zagrabila okenski okvir.

»Pridi za mano!« sem polglasno zaklical Petru, se oprijel strelovođa in se spustil. Brž, ko sem dosegel tla sem stekel preko dvorišča in se pritisnil h kamniti ograji. Pogledal sem navzgor proti oknu. Nikogar ni bilo za mano. Tišina.

»Torej se je zbal. Šleval!« Imelo me je, da bi glasno zaklel.

Nenadoma pa je v stranišču zasvetila luč. Močneje sem se stisnil k ograji, prsti so se mi skrčili v pest. Po nekaj sekundah je luč ugasnila in po strelovođu je zdrsela temna postava.

Oddahnil sem se.

»Nož mi je padel iz žepa, pa sem prižgal,« mi je pojasnil Peter, ko sva preplezala z mahom obraslo ograjo.

»Je že dobro, samo, da nama je uspelo.« Pomenljivo sem sunil soseda v ramo.

Stekla sva po sadovnjaku do prvih njič.

»Poglej! Mesto. Najin cilj!«

Daleč čez Savo se je nad hribi slabotno svetlikalo.

Šla sva. Grad za najinimi hrbti se je, siv in grozeč, bolj in bolj odmikal.

Zunaj je bila trda tema in vroče je bilo.

Stal sem sredi majhnega prostora. Za mano je skrtnil ključ. Okrog mene je stalo pet ljudi.

»Od kod pa take otroke zapirajo?« se je oglasil eden izmed njih. Imel je majhne, krive noge. Nemo sem stal sredi njih in gledal počekane stene.

»Dobrodošel, dragi gospod! Zelim, da bi vam bilo bivanje pri nas kar najbolj prijetno. Kajne, konjederec?«

»Mhm,« je zagodrnjal velik črnolasec, slep na eno oko.

Tovariši so me uničujoče gledali in se krohotali. Zajokal sem in se vrgel na pograd. Rad bi spal, rad bi jedel, rad bi bil doma pri mami. Rad bi... Kaj vse bi rad?

V sobi je smrdelo po potu in cigaretnem dimu. Edino zamreženo okno je bilo zaprto.

»Pokonci golobčki!«

Mel sem si oči in buljil predse. Kje sem? V vrsti ob steni je stalo pet mož.

»Kaj je novega?«

Pogled mu je obvisel na meni.

»Kaj pa ti misliš, mali? Ti naj podkurim?«

»Kaj hočete od mene?« Z rokami sem trdno oklepal gola kolena. Možakar je stopil k meni in zamahnil. Nagonsko sem se še bolj skrčil.

Ko sem se pobiral s tal, mi je iz nosa tekla kri. Zagledal sem se v rešetke na oknu, ki so se zableščale v soncu. Zavedel sem se, da sem zaprt.

Petorica v vrsti je zrla v tla in molčala. S težavo sem se sam postavil v vrsto.

»Voljno!«

Skoraj bi padel.

»Ti pa z mano, mulec!« Besede so bile namenjene meni. »Spal si dovolj, zdrav pa si tudi!«

Paznikov glas je bil porogljiv. Sel sem. Na vratih sem se za trenutek ustavil, obrnil pa se nisem.

Z majhnim hlebčkom kruha pod pazduho, z rokami v lisicah, sem se v spremstvu mlitničarja vračal v vzgajališče. Glavo sem stiskal med ramena, ko sva stopala po že oživelih mestnih ulicah proti postaji.

Kje neki je Peter?

Peter Kavalat

O programu kmetijstva

V soboto je bila v Celju seja zastopnikov občinskih ljudskih odborov in Okrajne zadrugne zveze, ki jo je sklical OLO in na kateri so obravnavali akcijski program kmetijstva za prihodnje leto.

Kakor so poudarili, pomeni obravnavanje kmetijskih vprašanj v času pred jesensko setvijo hkrati prvi korak k izvajanju bodočega petletnega kmetijskega načrta. Akcijski program, ki mu bodo podrobno in dokončno vsebino dali še posamezni občinski ljudski odbori skupaj z OZZ, je namenjen predvsem specializaciji kmetijske proizvodnje v oblikah splošne kakor kompleksne kooperacije, zadrugnih obratov idr.

V tem pogledu smo v preteklem obdobju na področju kmetijstva dosegli vidne rezultate, vendar pa bo še nadalje treba iz ekonomskih osnov navzgor krepiti sistem kooperacije in utrjevati oblike, kakršne so bile v veljavi do sedaj, saj bo močnejši in močnejši kmetijstvo moglo uveljaviti izključno le v sistemu kooperacijske proizvodnje. S tem v zvezi so značilnosti akcijskega programa za prihodnje leto predvsem v povečanju tržne proizvodnje, razpisu kmetijske proizvodnje in razširitvi kooperacije. V kooperacijo bo treba vključiti vse tiste okolišče, kjer obstoje pogoji za gojitev kultur, ki imajo tržni značaj. Kjer teh možnosti ni, bi bilo treba izboljšati agrotehnične ukrepe.

Akcijski program predvideva tudi povečanje travniških površin od sedanjih 8,5 na bodočih 11 tisoč ha; nadalje povečanje živinorejske proizvodnje, krmnih živil in vseh drugih rastlinskih proizvodov, zlasti

krompirja, ki ga je lani v našem okraju občutno primanjkovalo in ki bi ga naj posadili vsaj toliko, da bi krili lastne potrebe.

Ker sodi tudi formiranje zadrugnih obratov pri kmetijskih zadrugah v okvir socialističnega kmetijstva, bo treba aktivizirati v tej smeri tudi tiste zadrugne, ki takih obratov še nimajo. Tako so se na primer na Planini, ki je izrazito živinorejski predel, posamezni kmetje že močno zavzeli za živinorejsko proizvodnjo. Gre potemtakem za jačanje socialističnega sektorja, za večjo tržno proizvodnjo, za organizirano kmetijstvo, ki bo lahko edino zagotovo

vilo nadaljnji razvoj tega področja in prispevalo k dvigu življenjskega standarda tako kmetovalcev kakor vseh ostalih državljanov.

Na seji so poleg nekaterih drugih vprašanj razpravljali tudi o črnem ribezu, ki ga bomo s prihodnjim letom pričeli gojiti le organizirano, ter o potrebah po obnavljanju savinjskega hmelja, ki bi ga bilo treba letno obnoviti od 200 do 300 ha in ki bi se naj širil najdlje do Vojnika, Sentjurja in Smarja.

Vprašanje strokovnega kadra pa se vedno bolj izboljšuje, saj smo po letu 1959 100 tehnikov dobili še okrog 30 kmetijskih strokovnjakov.

Najlepša njiva kornu

Nekaj misli o sadju

Sadja, ki je v tem času eno izmed bistvenih sestavin človekove hrane, je tako na trgu kakor v prodajalnah še kar dovo. Kljub temu, da in tam kak prodajalec vtihtopi med treče plodove tudi kak nezrel plod, to ne moti potrošnikov — končno ti tudi nisi tak strokovnjak, da bi na oko prepoznali, ali so v neki jabolki pečke bele ali črne. Res je, da letošnje vreme ni bilo kdove kako naklonjeno zorenju, saj je bilo bržkone premalo sonca, zaradi česar je sadje pač takšno, kakršno je, res pa je tudi, da so denarni nagibi utrgali prenekateri sad, ki bi sicer morda še dozorel.

Druga misel, ki se vsiljuje človeku, ko kupuje sadje po prodajalnah, je očitna razlika med tistim, kar je videti v izlozbi in onim, kar tu prodajajo, torej med tem, kar je za oko in onim, kar je za prazen želodec. Razumljivo, da lepo aranžirana izložba še zlasti pritegne potrošnika, če je tudi razstavljeno blago okusno na pogled, manj razumljivo je, če potem za pulom vedno ni mogoče dobiti tistega in takega blaga, ki ga izložba »reprezentira«. Tako reklama je kajpak nesmiselna, čeprav seveda ne brez določenega učinka. Ker ob pločnikih namreč ne rasto sadna drevesa, s katerih bi človek lahko trgal sadje, se je potemtakem treba zadovoljiti s tem, kar ti v prodajalni ponudijo. Če se pri tem tu in tam najde morda tudi kak nagnit sad — saj je naposled tudi gnoloba sestavni del teže! Zdi se, da bi bilo treba v tem pogledu vsi stvar urediti tako, da bi po prodajalnah prodajali predvsem in morda celo izključno takšne pridele, ki so vredni poštenega denarja — vse drugo je navadna špekulacija.

Ko sem bil pred dnevi v zelenjarni v Cankarjevi ulici, je pred menoj nekdo kupoval breskve. V izložbi je videl krasne breskve, ko pa mu je prodajalka hotela natehiti tiste, ki so bile na pulu, je rekel, da bi imel raje one, ki so v izložbi. Teh seveda ni mogel dobiti, dobil pa je pojasnilo, da »izložbe ni mogoče vsak čas razdirati« in da bo namesto tistih breskv dobil »tele izbrane« — kar je vsekakor velika usuga, saj ostali potrošniki nimajo pravice, da bi karkoli izbirali, pač pa dobijo vse lepo po vrsti. Brez nadaljnjega komentarja. Potrošnik

Nanjo nas je opozoril upravnik kmetijske zadrugne. Košato se zeleni na ravnini v Polju ob Sotli in je last kooperantke Vreča. Morda je za spoznanje nižja od ostale kornu, vendar je živozelena in gosta. Kmalu smo se zbrali ob njivi in mlajša gospodinja nam je navdušeno pojasnjevala:

»Lani sem poskusila s hibridno kornu. Seveda v kooperaciji, ker brez tega si sploh ne morem zamisliti uspešnega kmetovanja. Nimamo ne vem kakšnega posestva, saj je komaj okrog 7 ha obdelovalne zemlje, zato moramo gledati, da dobimo čimveč iz nje. Lani smo imeli potem pri kornu res zelo lep pridelek: preko 8000 kilogramov donosa, kar je rekordno za naše kraje. Dobili smo tudi prvo nagrado na kmetijski razstavi Obsoletja, česar sem vesela. Povem vam, da nikoli ne bi hotela sejati druge kornu kot hibridno. Lani so nekateri kar zijali, ker je dejansko naša kornu bila najlepša. Potem so navalili po seme, a sem jim dopovedovala, da donos ne bo več takšen, ker se hibridno seme izrodilo. Veste, največ je krivo to, ker naši kmetje premalo čitajo. Vse hočejo videti, poskušati nočejo in bolj zaupajo starim navadam kot strokovnim zapisom. Mi pa smo poskusili in uspeli. V vsaki stvari je treba enkrat začeti in nekdo mora biti prvi.«

Z upravnikom sta stopila na njivo in kornu jima je segala preko glav. Nenavadno gosto je posejano. »Vidite, prav v tem je prednost hibridne kornu? Ni tu bistveno, da ima rastlina morda po dva klasa, važnejše je, da prenese gost nasad in vendar v redu klasi. Ostale navadne sorte ne prenesejo gostote in sploh ne bi dobro klasile, če bi jih tako posejali kot hibridno. V tem je tudi skrivnost donosa, ker je na hektarju več klasov. Veste, brez kooperacije pa ne gre. Odkrilo vam povem, da ne znamo več gospodariti brez umetnega goja in brez sodelovanja z zadrugo.«

Ozrl sem se na široko deteljisko, ki je tik ob kornu. »Aha, gledate deteljo! Vidite, tudi tu imam korist. Lani je rasla pšenica, letos pa že četrtič kosim deteljo, čeprav smo še komaj v sredini julija. Oni tam prek je tudi posejal deteljo v strnen, pač pa je imel drugo sorto pšenice in morda še drugačno obdelavo, pa kosi komaj drugič. Rečem vam, da je naravnost greh sejati žito brez kooperacije.«

Kmetovalka Vreča iz Polja ob Sotli je navdušena zadrugnica in kooperantka, prav tako njena hčerka, ki nam je o vsem pripovedovala. Rada čita in upošteva strokovno literaturo. V hlevu sto-

ji 11 glav simendolske živine, letno odda do 10 svinj, kar je za tako srednje posestvo prav lepo. In kako prijetna je kmečka hiša, ki je obdana s pisanimi lončnicami. Gospodinja je velika ljubiteljica cvetlic, ki tako lepo okrasijo kmečko hišico. Verjetno bo tudi letos njen pridelek kornu zavidanja vreden, kot že kaže nasad. Zelim ji lahko samo še: le tako naprej in bo dosti dobrega kruha, s katerim nam je gostoljubno postregla, dosti kruha za vse.

Sotelski

Kosilo v poletnih dneh

Vročina v mestu, v pisarni, delavnici doma in v kuhinji. Povsod vzdihni in brisanje potu, stornost pada. Človeku je odveč obleka, obutev, včasih celo lasje, če so dolgi. Da bi se vsaj nekoliko ohladili, pijemo ogromne količine mrzle vode, ki že sploh ne ublaži, pač pa kopiči v telesu bogate količine tekočine, da se še bolj potimo, obenem pa otežuje prebavo. V času najbolj toplih poletnih dni tudi močno pada tek do jedi. Pri tem ste morda že opazili, da kljub temu, da ste mnogo manj jedli, niste shujšali. Zaradi visoke temperature zraka, oddaja človeško telo manj toplote, izgublja torej manj kalorij in zato tudi ne potrebuje toliko hrane. Gospodinja naj bi v teh dneh vse to upoštevala in pripravljala zato mnogo manj obilna in bogata kosila, kakor pozimi. Testenine, krompir in močne jedi lahko v tem času sploh opustimo, prav tako zakuhane juhe. Jejmo predvsem zelenjavo, ki je sedaj najcenejša (poceni nikakor ni), meso, ribe, sadje in solata. Tale moj nasvet zveni zelo razkošno, vendar ni tako. Napravite na primer za obed zrezke in strožji fižol v omaki, ribe in krompir v oblikih, ocvrte bučke in solato, šataraš, z maslom zabeljen izlušten grah, polnjene paradižnike, pozneje paprike in podobno. Takšne jedi po večini lahko hitro pripravimo, so lahke in jih tudi v vročih dneh radi pojedemo.

Sodobno gospodinjstvo

Peta letošnja številka »Sodobnega gospodinjstva« poroča obširno o razstavi »Družina in gospodinjstvo 1960«. Tina Maležič piše o novih načinah, ki stojijo pred nami v zvezi z delovanjem solskih mlečnih kuhinj. Pripravi je treba vse potrebno, da jeseni ne bo nobenega solskega otroka brez malice v šoli. O pravem času objavlja revija napotke staršem, kako naj opremijo otroka, ko odhaja na letovanje. Gospodinjstvom, ki perejo v mehaniziranih hišnih pralnicah, bodo dobrodošli recepti za pranje v Himo pralnem stroju. Zanimiv je pripevek o novem izdelku Tovarne emalirane posode v Celju, ki je pričela izdelovati emalirano omarico, kombinirano s pomivalnimi koriti. Potrošnikom sta namenjena tudi pripevka o vzdrževanju plastičnih oblog v stanovanju in o možnosti reklamiranja pri nakupu tekstila.

Ta številka objavlja tudi izide preizkušanj golzevih konzerv, ki jih je predložila grupa strokovnjakov. Strokovnim mnenjem o znanjaj opremi, kvaliteti konzerv, embalaži, ceni in uporabnosti, so priključeni tudi preizkušni recepti za pripravo golzevih konzerv.

Revija »Sodobno gospodinjstvo« izdaja Centralni zavod za napredek gospodinjstva v Ljubljani, Gradisce 2/III. Izhaja mesečno. Letna naročnina znaša 500 din.

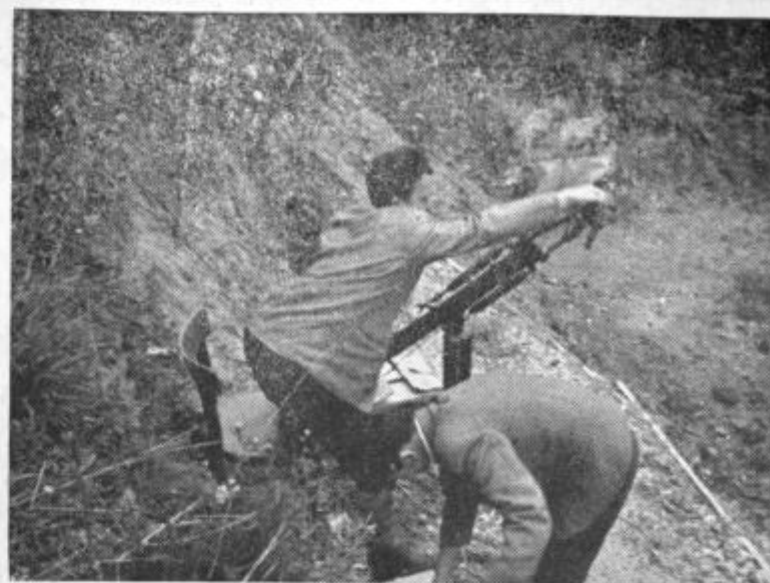
Kako streljamo na glinaste golobe

Streljanje na glinaste golobe je v Sloveniji kot lovsko-sportna disciplina še malo razvita. Nekoliko starejša tradicija ima ta šport v Prekmurju, kjer je veliko pernatih divjadi in se je potreba pokazala npr. pri lovcih v drugih krajih Slovenije. Streljanje na glinaste golobe lahko smatramo kot šport, kakor tudi potrebne vaje lovcem kot priprava za lov na živo pernat divjad v jesenski sezoni. Lovci, ki goji ta šport brez dvoma imajo večje uspehe na lovu, manj bo zastreljene divjadi poginilo, ne da bi jo lovec našel. V drugih republikah, predvsem v Hrvaški, pa ima ta šport že tradicijo, da ne omenimo nekaterih druge države, predvsem ČSR, kjer je ta športna disciplina na svetovni ravni.

Pri Lovski zvezi Celje je bila pred tremi leti formirana komisija za lovsko strelstvo, katere je na podlagi mednarodnega pravilnika izdelala lasten pravilnik za to športno disciplino, prilagojen našim razmeram in možnostim. Komisiji je do sedaj uslo zainteresirati za ta šport večje število lovskih družin, oziroma lovcov. V letu 1960 je sodelovalo na družinskih prvenstvih že 450 lovcov iz 22 lovskih družin celjskega okraja. Družinskega prvenstva se lahko udeleži vsak lovec. Če na družinskem prvenstvu doseže 60 % možnih zadetkov, se plasira na sektorsko prvenstvo, kjer sodelujejo strelci vseh lovskih družin določenega področja, ki so na družinskih prvenstvih dosegli normo. Lovci, ki na sektorskem prvenstvu dosežejo 70 % možnih zadetkov, sodelujejo na okrajnem prvenstvu. Iz najbolje plasiranih na okrajnem prvenstvu se sestavi ekipa, ki sodeluje na republiškem prvenstvu. Ekipa Lovske zveze Celje je v letu 1959 na republiškem prvenstvu v Ljubljani dosegla častno II. mesto za prvoplasirano ekipo ljubljanske Lovske zveze.

Da se dosežejo vrhunski rezultati, je tudi pri streljanju na glinaste golobe, kakor pri ostalih športnih disciplinah, potrebno mnogo truda in vežbe. Na žalost pa se lovcem zaradi visoke cene lovskih nabojev ne morejo posvetiti temu športu v taki meri kot bi bilo za lov sam, kakor tudi za šport koristno. Lovski naboj s šibrami stane 40 dinarjev, za vsakega odvzete goloba pa lahko računamo dva naboja, torej 10 golobov 800 din.

Streljanje na glinaste golobe je pri nas izven lovskih vrst le malo poznano, čeprav je na svetovnem strelskem prvenstvu to kot obvezna disciplina. Marsikdo niti ne ve kako se to pravzaprav vrši. Potreben je stroj z vmetajo, v katerega se vložijo »golobas« v obliki krožnika s premerom 12 cm iz umetne asfalinne mase. Na strelčev znamenje »puli ali podobno, se goloba spusti, stroj ga vrže z veliko brzino, lovec pa ga mora s strelom razbiti, kar se smatra, da je golob zadet. Stroj mora biti v bunkerju, tako da je oseba, ki golobe spušta, varna pred strelci iz lovskih pušk. 15 m za

strojem v ravni črti stoji strellec, ki pa nikdar ne ve v katero smer bo »golob« letel. Samo od njegove spretnosti je odvisen uspeh. »Golob« se lahko spušča tako, da letijo naravnost, ali pa za 45° odklona v levo in desno, največja višina letenja goloba ne sme presegati 4 m, najmanjša dopustna višina pa je 1 m. Torej zadeva vsekakor ni tako lahka in enostavna. Pri slabih strelcih seveda pade marsikatera šaljiva na njihov račun, vendar zaradi trenutnega neuspeha ni vreči puške v kornu.

Za streljanje na glinaste golobe se uporabljajo lovske puške šibrenice kal. 12 in 16, ter šibre št. 12.

Lovske organizacije iščejo možnosti, da bi kakor strelske organizacije dobile regres na lovske naboje, kar bi vsekakor pozitivno vplivalo na razvoj te športne discipline pri nas.

Stučin

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri Gradbenem industrijskem podjetju »GRADIS«, centrala Ljubljana

razpisuje delovno mesto

SEKRETARJA gradbenega vodstva Celje

Pogoj: višja ali srednješolska izobrazba in 5 let prakse. Osebnih dohodki po tarifnem pravilniku. Družinsko stanovanje zagotovljeno v letu 1961. Ponudbe je dostaviti na gradbeno vodstvo v Celju do 6. avgusta 1960.

Žena • dom • družina

Koliko spanja rabi otrok

Redko je neko novo znanstveno spoznanje poseglo tako globoko v navade in življenje milijonov ljudi, kakor so to storila dognanja münchenske univerzitetne klinike pred nedavnim. Vrsta znanih specialistov na tej kliniki je že dalj časa nadzorovala številne dojenčke, predvsem njihovo spanje in sedaj so ti zdravniki objavili svoja odkritja, ki so precej presenetljiva.

Vsaka mati je prepričana, da sama najbolje ve koliko spanja rabi njen otrok. No, in če sama ni o tem popolnoma prepričana, vpraša

organizma, kakor se je to mislilo doslej, kar pa je temeljilo le na površnih opazovanjih. Saj so prav ti zdravniki-specialisti priznali, da so faze v razvoju dojenčka, o katerih ne pove tudi najboljša učna knjiga ničesar.

Dejstvo, da otrok prve dni svojega življenja prespi je ovrženo. Omenjeni zdravniki so dognali, da novorojenček prebdi skoraj polovico dneva in noči. Spi le v kratkih intervalih, kar nanese preko vsega dne od 14—16 ur. Do 8 tedna svoje starosti otrok ne loči dneva od noči in ga torej dotlej nima smisla

tega obroka več ne zahteva in prepi. noč. Če otroku ob tem času nočnega obroka še ne odrečemo, pa ga po nekaj tednih tudi sam ne zahteva več. Neprekinjeno spanje ponudi pa je mnogo več vredno, kakor nočni obrok hrane.

Zelo važno je, da vsak otrok spi preko dneva. Opoldansko spanje je več vredno, kakor sprehod, zaradi katerega mu to spanje odrečemo. Vendar ni treba, da otrok spi dvakrat na dan, zlasti ne po svojem 6 mesecu. Do svojega drugega leta starosti mora spati otrok najmanj 13 in pol ur, pozneje do petega ali šestega leta starosti pa najmanj enajst in pol ur. Revolucionarno dognanje omenjenih zdravnikov pa je, da je zelo važno, da pustimo otroku njegovo »ceremonijo« pred spanjem. Tej bi morali starši posvečati mnogo več časa, da bi se otrok lahko pripravil na spanje. Omenjeni zdravniki so enodušno izjavili, da je bilo za otroke zelo primerno prepevanje uspank, ki se je danes že opustilo. Enolične melodije so namreč dete popopoma umirile. Otroci sme in naj zaspi z igračko.

Posebnost malega otroka je, da zaspi zgodaj zvečer in se zato tudi zgodaj zjutraj zbudi. Do petega leta starosti naj starši otrok ne skušajo navajati drugače, pozneje pa jih lahko prilagodijo svojim navadam. Vendar naj otroci do desetega leta ne gredo nikoli spat po osmi uri zvečer, saj je že to skrajna meja. V času, ko se otroci navajajo na jutranje spanje, pa so že šolarji in odhajajo zjutraj ob osmi uri k pouku, ko še niso popopoma bistri. Omenjeni znanstveniki so prav zaradi tega priporočili vsem vzgojnim zavodom, predvsem pa šolam, naj ne začno s poukom ob osmi uri, kar je sedaj navada v vsej Evropi. Prav iz tega razloga so uvedli v ZDA pouk šole ob pol deseti uri dopoldne.

Pri otrocih, ki hodijo v šolo se že javlja individualna potreba po spanju. V tem času siljenje nima več pomena, ker otrok spi toliko, kolikor rabi.

Ali bodo ta edinstvena dognanja poučila tudi tiste matere, ki so vse doslej vse najboljše vedele? Omenjeni znanstveniki so prišli do teh dognanj potem, ko so več kakor dve leti nadzorovali spanje malone 15 tisoč otrok. Saj niso odkrili kaj posebnega novega, vendar pa so o spanju otrok dognali sedaj že precej. Njihova odkritja bodo vsekakor temelj poglavjem o spanju otroka v učbenikih in v priročnikih za matere.

za svet svojo mater ali kakšno teto, ki je vzredila vsaj šest otrok, »pa so vsi zdravi«. Izkušnje, na katerih je temeljila tovrstna vzgoja velike večine otrok po svetu, pa so sedaj postale čisto nepomembne, prav na podlagi spoznanj znanstvenikov. münchenske otroške klinike.

Eno prvih dognanj s tega področja je ugotovitev, da spadajo psiho-loške funkcije spanja in vedenja pod popolnoma druge zakone človeškega

Nekateri zeliščni čaji

Brinje — pospešuje tek in prebavo ter izločanje vode, čisti kri. Posušene jagode zvečimo — odstranjujejo slab duh iz ust in uredijo slab želodec.

Kadulja (žajbelj) — že od nekdaj zdravilo pri ženskih boleznih, poleg tega pa ga pijemo pri obolenju dihal, vnetju grla, pri kašlju; tudi pri želodčnih obolenjih, (oteklih ledvicah) in pri

zastoju žolca žajbelj pomaga.

Tavžentroža (svedre) — čaj uredi motnje in prebavi in pospešuje tek.

Rabarbara — zlasti kot čistilo pri slabih prebavi, pri obolenju jeter in vranice.

Kumna — proti napenjanju in črevesnim motnjam.

Korenje — sveže ribano, okrepi dihanje in uredi motnje v črevesju.

Lovska priznanja

V počastitev 20. in 22. julija je lovška družina Hum v Celju izvedla tekmovalno v streljanju na glinaste golobe. Prvi del svečanosti pa so izkoristili za kratko proslavo, na

kateri so podelili tudi nekaj lovskih priznanj. Na sliki: predsednik Okrajne lovške zveze Jože Ančič izroča Red za lovske zasluje druge stopnje tovarišu Slavku Kovaču.

K članku „Mladinske delovne akcije ne bo“

V 27. številki »Celjskega tednika smo objavili prispevek z naslovom »Mladinske delovne akcije ne bo«. Da ne bi prišlo do neljubih nesporazumov, smo se odločili, da zadevo še enkrat in podrobneje opišemo.

Uprava za ceste LRS, tehnična sekcija Celje in Okrajni komite LMS Celje sta se o delovni akciji na cesti v Logarsko dolino res pogovarjala. Takrat je tudi Uprava za ceste predstavnikom mladine pojasnila, da dela izvajajo v lastni režiji pod izjemnimi okolnostmi in da takih del prej še ni opravljala. Pojasnili so še, da tudi nimajo vseh sredstev, kot na primer v gospodarskih organizacijah in da bi brigada pomenila povečanje režijskih stroškov za nastanitev in opremo.

Ker pa je okrajni komite Ljudske mladine moral zbrati brigadirje v času, ko je bil na šolah še pouk, so z akcijo za zbiranje brigade pričeli takoj. Ko je bil izvoljen štab in brigada pripravljena, so vložili pismo ponudbo Upravi za ceste LRS, tehnična sekcija Celje. To je bilo 24. MAJA, brigada pa bi morala odpotovati julija. Dne 15. JUNIJA je Uprava za ceste LRS, tehnična sekcija Celje odgovorila, da mladinske akcije žal ne morejo angažirati, jim še enkrat navedla razloge in predlagala, da bi mladina delala pri ureditvi kolesarskih stez na Mariborski cesti.

Pri obveznikih predvojaške vzgoje

V Selah pri Sentjurju so taborili od 15. do 25. julija obvezniki predvojaške vzgoje šentjurske in laške občine, nekaj pa jih je bilo tudi iz celjske, žalske in šoštanjске občine. Vseh obveznikov je bilo 252. Program je obsegal strokovne veščine, politična predavanja, veliko pozornosti pa so posvetili tudi kulturnemu razvedrilu. Fantje so ustanovili svoj pevski zbor, harmonikarski oktet, streljali so z zračno puško, igrali odbojko in šah ter redno gledali filmske predstave strokovne in zabavne vsebine.

Komandant tabora Ivan Zogan nam je povedal, da so z obvezniki zelo zadovoljni, disciplina je bila tovariška, šentjurska občina pa jim je povsod zelo pomagala. L. M.

Prispevek za list

Mnogo se je že pisalo o dvanajstnadstropni stolpnici v Gaberju, ki je v začetku res slabo napredovala. Zataknilo se je že pri »Elektrosond« iz Zagreba, ki je zavlekel betoniranje betonov (stolpnica stoji zaradi mehkega terena na 9 m visokih betonskih stebrih) do decembra 1959 tako, da je moralo GIP »Ingrate« začeti z gradbenimi deli šele v februarju letos, ko bi moralo začeti po lastnem planu že septembra lani. Torej celih šest mesecev zamude. Spomladi je močno ovirala dež izredno nizka temperatura in pogosto deževje. Oviro je pomenilo tudi stalno pomanjkanje cementa, ki ga še sedaj ni dovolj na tržišču. Vendar v zadnjem času dež kljub temu zelo hitro napreduje, saj delajo celo v dveh izmenah tako, da bo ta štirideset metrov visoki objekt do konca tega meseca gotovo končan.

ČITAJTE CELJSKI TEDNIK

Samopostrežba tudi na vasi

V nedeljo dopoldne so v Preboldu v okviru krajevnega praznika odprli samopostrežno trgovino. Odpril jo je načelnik gospodarskega oddelka žalske občine Ivan Kač, navzoči pa so bili tudi predstavniki družbenih organizacij.

V trgovino, za katero je prostor odstopila kmetijska zadruga v svojem zadržnem domu, so investirali okrog 3,5 milijonov dinarjev. Prostor sicer ni velik, a je za potrebe Prebolda dovolj velik in poleg tega okusno urejen, v prodaji pa so sko-

raj vsi artikli. Ko bodo rešili še vprašanje skladišča, ki ga prav tako namerava odstopiti kmetijska zadruga, bo trgovina lahko nemoteno poslovala.

Ker si samopostrežne trgovine šele utirajo pot, so tudi v Preboldu gledali nanjo malce skeptično, vendar je nepričakovan obisk že v prvih dveh dneh ovrgel vse dvome. V tem času je šlo skozi trgovino 586 potrošnikov, promet pa je bil od 180 do 200 tisoč dinarjev dnevno.

In kaj menijo ljudje?

Na cesti nisi sam!

Da je to res in da je geslo umestno, ne bi bilo treba posebej dokazovati. Stopite na ulico, peljite se po cesti tega ali onega reda — povsod boste srečavali tudi še druge. Take, ki bi hoteli ubežati času, take, ki lovijo čas za rep, pa celo tudi take, ki capljajo za njim. Ti zadnji so v glavnem pešci, kolesarji, mopedisti in tu in tam morda še tisti, ki imajo celo kak avto, pa se ta ne zmenijo več za pritisk na gas. Vsi ti torej na cesti niso sami, pa vendar nekateri kljub vsemu nemara še menijo, da so le sami.

Ko sem se pred dnevi peljal z mopedom v smeri proti Ljubljani, po skrajni desni in počasi, so me prehitevali avtomobili vseh znamk. To je naposled razumljivo tako sprito prometa kakor sprito tega, da moped pravzaprav ni nič drugega kakor kolo z motorjem. Vožnja torej ni niti najmanj udobna, poleg tega pa ni bilo težko ugotoviti, da je celo zelo nevarna. Tik ob meni je namreč švignila elegantna limuzina, pa kmalu za njo še nek kamion, pri čemer sta najbrž oba voznika hotela pokazati, kako bi lahko nikogar z nasprotno smeri, kar pomeni, da se nista nikomur izogibala. Tudi kasneje se je nekaj podobnega še dvakrat ponovilo.

Zanima me, če bi taki predrzni vozniki tako pogumno ogrožali tudi kakšna od svojih težjih vozil! Verjetno ne, kajti pogum te vrste ni nič drugega kakor navadna nadutost, ki bi jo bilo najbolj zelo strah, da se je znašla, recimo — v jarku. Kako bi potlej šofer takega kamiona, ki verjetno ni bil njegova last, opravičil karambol pred podjetjem, za katerega je vozil? Ali pa — kaj

bi storil voznik limuzine, da je bila njegova? (V kolikor ni bila njegova, bi bilo verjetno laže.) Takšnih vprašanj je seveda še vse polno, nazadnje pa gre tudi še za vprašanje humanih odnosov do soljudi na cesti. Človek na cesti ni varen celo iz drugih razlogov, da pa bi mu stregli po življenju še taki brezgla- vi vozniki s svojim trkanjem na prsa, češ mi, ta je malce prehuda.

-GOR

Žalostna slika pokopališča na Golovcu

Ko stopiš na pokopališče na Golovcu, se ti nudi žalostna slika tega kraja, kjer počivajo naši zaslužni slovenski Celjani. S plevelom zaraščena pota po pokopališču, skoraj meter visoka trava med grobovi, ki je nihče ni pokosil in prerašča že grobove same, ki jih je v tej goščavi nemogoče očistiti, razbitje svetilke in kar je kovinskega, pokradeno in prodano Odpadu. Po pokopališču se podi dečad in igra kavboje, strelja s fračamj v steklo na svetilkah, stranka, ki se je vselila v del mrtvašnice, goji kokoši in suši na pokopališču perilo itd. Tako stanje tega pokopališča žali pieteto do naših pokojnikov, ki tukaj počivajo. Zahtevamo, da tisti, ki to pokopališče upravljajo, napravijo na pokopališču red. Takoj je treba počistiti plevel s poti, pokositi travo med grobovi in opozoriti svojce, da nato grobove očistijo. Stanje, kakršno je sedaj, je sramota, ki jo je treba takoj popraviti.

M. C.

IZKORISTITE PRILIKO ZA NAKUP KOLES PO ZNIZANIH

CENAH OD 2000 DO 7000 DIN!

Trgovsko podjetje »Avtomor« Celje je odprlo za občinski praznik mesta Celja novo poslovalnico na Mariborski cesti 21. Poslovalnica prodaja kolesa po znižanih cenah. Količina je omejena, zato pohitite za ugodnim nakupom.

Sem ter tja po novi tržnici

Najprej me je na T. mučenikov skoraj povožil tricikel; malo naprej je stal tovornjak, s katerega so zlagali zaboje in skozi ozek, ozek prehod ob njem so se druga za drugo mučile gospodinjice. Ko sem se še sama potrudila mimo (pa res potrudila), se je na tržnici že začelo pravo žipljenje.

Ko sem se sprehajala med mizami, sprva nisem skoraj ničesar slišala. Vse tisto čebljanje me je spominjalo na čebelnjak. Dolgi repi, manjše skupine, prodajalke

brez kupcev... Nedaleč kupuje starejša ženica hruške in kar tri stojijo okrog nje in se pogajajo za nižjo ceno. Nisem čakala izida. Glodajoč hruško sem stopila le mizi, kjer vsako jutro prodaja JOŽICA OCVIRK. Poznam jo že s stare tržnice. Med pogovorom je nekaj gospodinj sicer nejevoljno odšlo, prodajalka pa mi je vseeno rada povedala, kako se počuti na novi tržnici:

»Pravi raj je v primerjavi z gnečo na dvorišču kina Dom.«

Nekaj metrov od naju se je mlada kmetica opravičevala: »Res nisem vedela, res ne! Drugič bo že bolje.«

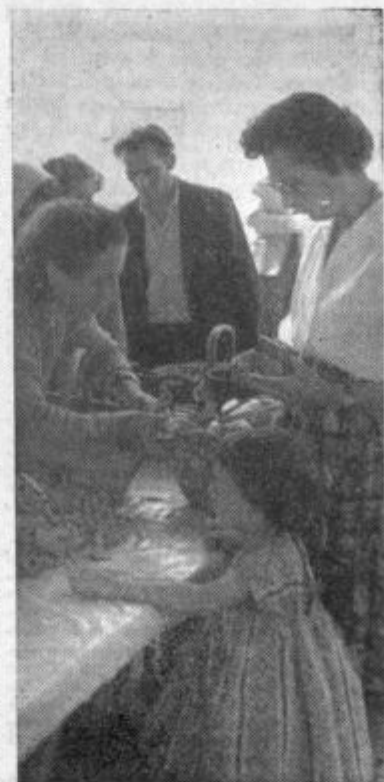
»Zapomniti si morate, da...« Z mesta, kjer sem stala, nisem mogla ujeti konca stavka, zato sem stopila bliže in opazila nadzornika VIKTORJA MURKA, ki vneto razlaga mladi prodajalki, kako in kaj mora biti na novi tržnici. Se meni je povedal:

»Papir je enkrat za vselej izginil s prodajalnih miz. Pokrite morajo biti s polivinilom in še to le z belim. Površnina je ločena od mlečnih izdelkov, rože prodajajo spet na drugem koncu, imamo pa tudi pekarno in mesnico.«

Kaj pa cene? »Višje so kot lani, trg pa je v zadnjem času odlično založen.«

Pa pomanjkljivosti nove tržnice?

»Zaenkrat smo še vsi tako navdušeni, da tega še nismo opazili. Glejte, tamkaj bo vodnjak in tako bomo preskrbljeni tudi z vodo. Pomanjkljivosti? No, morda bo pozimi preprih, se je nasmehnil. Ogladela sem si še prodajalke mleka in mlečnih izdelkov, ki so v belih predpasnikih stale za belo pogrnjenimi mizami, nato pa sem stopila proti pekarni in mesnici, kjer sem ujela gospodinjjo SLA-

GOBE, GOBE...

VO ROZMAN, ki se je z dvema polnima cekroma vračala s trga.

»Da bi vam povedala, kako mi je všeč nova tržnica? Menda že veste odgovor. Mnogo bolje je, kot kjerkoli drugje. Vsaj hitro se lahko »zasučem«. Menim, da je več kmetov in tudi konkurenca ter izbira blaga sta dosti boljši. Samo gobe so strašno drage, pa perutnine menda ne bo nikoli dovolj, je še potožila in me v isti sapi vprašala: »Zakaj pa je vendar v Celju zadnje dni tako malo kruha? Prejdnjo soboto sem morala čakati nanj nad dve uri. In če je žena povrhu še v službi, mi verjemite, da je to precej hudo.« Nisem ji vedela odgovoriti.

Z novo tržnico smo nemara vsi zadovoljni. Res, skrajni čas je, da smo jo dobili. Lepa je, prostorna, zadovoljne pa so prodajalke, gospodinjje, tržni nadzorniki, skratka vsi, ki jo vsak dan obiskujejo. Če se samo spomnimo na dvorišče kina Dom, na zimo, na mlake in sneg, se šele prav zavemo, koliko smo s tržnico pridobili. Povsod je lepo v našem mestu in nova tržnica zdaj še pripomore k temu.

»Da bi še cene padle, pa bi bila tržnica še lepša,« pravijo naše gospodinjje. Se jim pridružujemo tudi mi?

Nesreča zaradi prehitre vožnje

V petek se je na Teharski cesti pripetila huda prometna nesreča. Motorist Mirko Bohorič iz Celja je vozil iz štorske smeri s precejšnjo hitrostjo na motornem dvokolesu. Pri prehitevanju ga je zaneslo na levo stran ceste, kjer je z vso silo trčil v smernik in se nato prevrnil po nasipu. Pri nesreči si je nalomil hrbtnico ter dobil hud pretres možganov. Sopotnica Marjana Agrež iz Trnovelj pa si je zlomila desno nogo. Ob so prepeljali v celjsko bolnišnico.

ZARADI ALKOHOLA...

Druga nesreča se je zgodila v Lahovem grabnu pri Jurkloštru, kjer je močno vinjen voznik osebnega avtomobila Slavko Pavlin iz Košnice izgubil oblast nad vozilom, zapeljal na levo stran ter se prevrnil. Po tem dogodku je osebni avto obstal ob potoku Gračnici. Voznik je ostal brez poškodb, zato pa sta bila sopotnika Miha in Neža Tovornik teže poškodovana. Zaradi tega so ju morali prepeljati v bolnišnico.

Kronika nesreč

PAZITE NA OTROKE

Sestletna Marta Okrožnik iz Paroš pri Dobrni se je v nepaznem trenutku z vrela vodo poparila po telesu.

UDAREC PO GLAVI

Je v nekem preprihu dobila Ivanka Florjan iz Prapreč pri Vranskem. Poškodba pretres možganov. Nezvestost so prepeljali v bolnišnico.

Z NOGO V MLATILNICO

Kmet Maks Debelak iz Prelaskega pri Bučah je pri mlatenju žita dobil nogo v mlatilnico. Poškodovano ima stopalo.

NESREČNI PADCI

Valter Hraštnik iz Celja je stopil z nogo v nezavarovano luknjo. Poškodovano ima nogo. — Ana Oklopnik iz Novega Celja si je pri padcu zlomila nogo. — Tudi Milica Pahoia iz Gomilskega je padla in si zlomila nogo. — Ignac Kužnar iz Pristave si je pri padcu pretresel možgane in obelzel nezvestost. — Leopold Travner iz Velenja si je pri padcu zlomil roko in poškodoval prsti roke. — Z voza je padel v Vrhu Ivan Rozman. Poškodovan si je hrbtnico. — Na Mariborski cesti je padel s tovornega avtomobila in si poškodoval hrbtnico Anton Salamon. — S kolesom so padli: Matjaž Razgoršek iz Smartna v Rožni dolini. Pretresla si je možgane. — Ferdinand Kavčič iz Landeka pri Strmem. Poškodovan si je glavo in nogo. — Karl Leskovar iz Ponikve. Pretresel si je možgane in obelzel nezvestost. — Leopold Leskovar iz Sibenika pri Sentjurju. Zlomil si je nogo. — V Tremerjhi je padel s kolesa Matjaž Bauman, doma iz Savelcov. Ranil si je glavo in pretresel možgane. — Nogo si je zlomil pri padcu Franc Knez iz Dolenje vasi pri Preboldu. — Pri delu je v Cretu padel s strehe in si zlomil rebra Maks Skorjanc. — V Pečovniku je padla in si zlomila nogo Marija Cerovšek. — Kolik sta si zlomila pri padcu Rozalija Plevnik iz Sopote pri Podčetrku in Franc Perger iz Parizelj pri Braslovcah.

MOTORIST GA JE PODRL

Upokojenec Anton Teržan iz Trnovelj je prekal Mariborsko cesto. Pri prekanju ga je podrl motorist. Teržan ima zlom rebra, poškodbo glave in pretres možganov.

PRETEP

V nekem pretepu v Breznem ob Sotli jih je dobil po glavi Peter Strakleč.

ZASTRUPITEV PRI SKROPLJENJU

Pri škropljenju z bakrenim apnom si je poškodoval oči Ivan Arlič iz Dobrne.

NESRECA Z RAZBITO SIPO

Sedemletni Avgust Brnel iz Celja je padel na razbito sipu. Porezal si je roko in poškodoval hrbet.

PRI GAŠENJU POZARA SE JE OPEKEL

V Črnem vrhu pri Taboru je strela udarila v neko poslopje. Pri gašenju je pomagal tudi Ivan Levk in dobil opekline po telesu.

ZASTRUPITEV Z GOBAMI

Sedemletna Sonja Fedran iz Celja, Cecilija Mastnak, Sonja Mastnak in Anton Obreza, vsi trije iz Zabukovce so jedli strupene gobe. Dobili so težko zastrupitev. Zdravilo se v celjski bolnišnici.

LIZOL JE PIL

18-letni D. N. iz Celja. Nezvestnega so prepeljali v bolnišnico.

OKO JE POSKODOVAL

drobec železa pri delu Janezu Begu iz Rogaske Slatine.

ZLOM NOGE

Pri padcu sta si zlomila nogo 16-letni Ivan Vrečko iz Socke pri Strmcu in Marija Otorepec iz Slatine pri Ponikvi.

POSKUS SAMOMORA

Kmet Jernej Bognar iz Razborja pri Dramljah je poskušal samomor z oheganjem. Rešili so ga pravočasno in prepeljali v bolnišnico.

NA ZAREC ŠTEDILNIK JE PADLA

Elizabeta Vuga iz Turna pri Slivnici je po nesreči padla na žareč štedilnik. Vnela se ji je obleka. Dobila je po vsem telesu težke opekline.

Telesna vzgoja in šport

MLADINSKO PRVENSTVO SLOVENIJE V SAHU

Pešec - prvak

Pešec (na levi) in Ankerst med igro

Preteklo sredo je bilo v Celju končano republiko prvenstvo v sahu za mladince. Za mlado generacijo celjskih šahistov se je to tekmovanje končalo nadvse srečno in uspešno, saj se je na najvišjo stopnico povzpeli dijaki celjske gimnazije Franc Pešec. Res je, da na turnirju ni sodeloval mojster Bruno Parma, toda navzlic temu, so se okoli šahovnic zbrali vsi ostali mladi ljudje, ki predstavljajo vrh slovenskega mladinskega šaha. In prav zaradi tega je prvo mesto velik uspeh za mladega člana celjskega šahovskega kluba.

Z osvojitvijo prvega mesta si je Pešec priboril tudi pravico do sodelovanja na državnem mladinskem prvenstvu, ki bo že prihodnji mesec v Srbiji. Razen njega, bo Slovenijo na tem turnirju zastopal še drugo glasirani z republikanskega prvenstva, Ankerst iz Ljubljane, ki se je na celjskem turnirju odlikoval kot zelo dober poznavalec teorije.

Zmagovalec republikanskega prvenstva Franc Pešec je zbral devet točk. Na naslednja mesta pa so se uveljavili: 2. Ankerst (Ljubljana) 8 in pol, 3. Zagar 7, 4. Piberl (oba Maribor) 7, 5. Kovač (Koper) 7 itd. Drugi udeleženci republikanskega prvenstva iz Celja Emil Ojstrevič pa je zbral pet točk in se uvrstil na 14. do 17. mesto.

Franc Pešec je letos opravil drugi razred celjske gimnazije. Doma je iz Creta, star pa je sedemnajst let.

Sah igra pet let. Z uspehi na dosedanjih turnirjih pa si je pridobil drugo kategorijo.

Ko smo mu takoj po turnirju čestitali k velikemu uspehu in ga vprašali še po prejšnjih uspehih s šahovskih tekmovanj, je dejal, da je lani in letos osvojil naslov okrajnega mladinskega prvaka v sahu. Večkrat pa je nastopil tudi v članskem moštvu celjskih šahistov. V teh nastopih (v ekipah) je dosegel največji uspeh na letošnjem turnirju mestnih reprezentanc v Novem mestu, kjer je na šesti deski zbral od sedmih možnih kar šest in pol točke.

— Kako pa si se pripravil na republiko prvenstvo?

— Bolj intenzivne priprave na ta turnir so trajale deset do petnajst dni. V tem času sem se predvsem posvetil teoriji zaprtih iger, ki mi najbolj »leži«.

Za zaključek še - brzoturnir

V počastitev občinskega praznika Celja ter pod pokroviteljstvom Okrajnega sindikalnega sveta so udeleženci mladinskega prvenstva Slovenije v sahu odigrali skupaj z nekaterimi drugimi člani celjskega šahovskega kluba še brzoturnir. Skupno je nastopilo trideset igralcev. Turnir pa je bil ob zaključku republikanskega prvenstva, v sredo 20. julija.

V finalu je zmagal Ivan Zagar iz Maribora z 8 in pol točke. Sledijo: Musil in Strajhar sedem, Pešec, Oder, Janežič in Piberl 6, Kovač in Saradjen 5 in pol, Jazbec 4, Zorko 2 in pol in Pertinac 2 točki.

SKROMNA UDELEŽBA

V počastitev dneva vstaje so v Zabukovci razpisali kegljaski turnir, ki pa so se ga razen domačinov udeležili le še člani kegljanskega kluba Tehnica iz Celja. V dvoboju so zmagali domačini s 27 keglji prednosti. Na račun te zmage so osvojili tudi lep pokal.

P. D.

Drugo kolo ZVEZNE ATLETSKE LIGE

V soboto 30. in v nedeljo 31. t. m. bo na stadionu Borisa Kidriča znova zanimivo atletsko tekmovanje. V drugem kolu zvezne atletske lige za moške se bodo pomerili člani Kladivarja ter Dinama in Mladosti iz Zagreba, v nedeljo pa ženske Slobođe iz Varazdina, Mladosti in domačega Kladivarja. Prvi dan tekmovanja bodo izpolnile še tri ženske ekipe in sicer Triglav iz Kranja ter prva in druga ekipa Kladivarja v tekmovanju za tako imenovani B program.

CELJSKI tednik

Uredništvo: Celje, Titov trg 5 — poština predal 16 — telefon 25-25 in 24-25 — uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — pošta predal 152 — telefon 25-75 in 25-89 — Tekoči račun pri Komunalni banki Celje 603-70-1-656 — izdaja ob petih — letna naročnina 500, polletna 290, četrtletna 125 din — posamezna številka 15 din — rokopiisov ne vračamo.

Poština plačana vgotovini.

NAPOVEDI SE NISO uresničile

Pretekli teden je bil na Ljudskem kopališču v Celju prvi del letošnjega republikanskega prvenstva v waterpolu za člane. Udeležilo se ga je pet najboljših slovenskih klubov, ki so Celjanom z izjemo treh tekem prikazali dokaj slab waterpolo. Lovoriko najboljšega so si tudi tokrat zasluženo prisvojili igralci kranjskega Triglava, ki pravzaprav razen v tekmi z Neptunom in Celulozo iz Krškega niso imeli doraslega nasprotnika.

Prognosa predsednika Neptuna tovarisa Ložarja o visokem plasmaju celjskih waterpolistov se ni uresničila. Celjani so v tekmah z Ilirijo in Celulozo razočarali, kar jih je stalo drugo mesto. Kaže, da so celjski igralci po prvi tekmi proti Triglavu nekoliko podcenjevali vsaj na papirju slabše nasprotnike; to se jim je bržkone maščevalo. Sele potem, ko jim je šlo za nohte, so se zagrizli in premagali favorizirano ekipo Ljubljane ter se s tem deloma odolžili za prejšnje poraze in se rešili zadnjega mesta. Napoved o sodelovanju v drugi zvezni ligi pa bo bržkone ostala le napoved, saj Celjanom v drugem delu prvenstva verjetno ne bo uspelo premagati vseh svojih nasprotnikov, kar bi jim omogočalo odhod na kvalifikacije za zvezno tekmovanje.

Na splošno lahko rečemo, da je bila kvaliteta prikazanih iger dokaj povprečna z izjemo dvobojev Neptuna s Triglavom in Ljubljano, kjer so čeni in drugi prikazali lepa in učinkovita igra. Na žalost je tekmovanje precej oviralo hladno vreme in mrzla voda, kar je v veliki meri tudi vzrok za slabo igro vseh sodelujočih. Moštvo Neptuna je svoje tekme odigralo z naslednjimi izidi: Neptun : Triglav 2:4, Neptun : Celuloza 5:6, Neptun : Ilirija 6:9 in Neptun : Ljubljana 4:5.

Te dni se v Kopru odvija letošnje prvenstvo LRS za mladince. Upajmo, da bodo celjski mladinci uspešnejši od svojih starejših tovarisov.

E. G.

76:54 v plavanju - 9:3 v waterpolu V KORIST GOSTOV

Preteklo sredo popoldne je bil na ljudskem kopališču v Celju prijateljski dvoboj v plavanju in waterpolu med zagrebško Mladostjo in domačim Neptunom. Čeprav so v obeh panogah zmagali gostje, so se vendarle tudi domačini izkazali z marsikaterim dobrim rezultatom. To velja tako za Borisa Orla kot tudi za Danijla Vrhovška, ki je znova postavil odlične čas na sto metrov hrbtno.

Plavalni dvoboj se je končal z zmago Mladosti 76:54 točke, razen tega pa so gostje zmagali tudi v waterpolu s 9:5. Tu so bili Zagrebčani zastopani z mladinsko vrsto, ki je državni prvak.

Rezultati. MOSKI. 400 prosti: 1. Orel 5:17,2, 3. Sinigoi; 200 prsno: 2. Radošević 3:04,3, 3. Susteršič; 100 kravi: 3. Orel 1:07,2, 4. Trbovec; 100 hrbtno: 1. Vrhovšek 1:14,8, 2. Toplak 1:20,1; 100 metulček: 1. Radošević 1:29,0, 2. J. Goršič 1:29,1; 4x100 kravi: 1. Mladost 4:50,4, 2. Neptun 4:56,3. ZENSKE. 100 prsno: 3. Pipan 1:45,5, 4. Grčar; 100 hrbtno: 3. Zupanc 1:49,1, 4. Kožar; 50 metulček: 3. Pipan 45,8, 4. Narobe; 100 kravi: 3. Zupanc 1:52,3; 4x50 mešano: 1. Mladost 2:45,7, 2. Neptun 3:16,0.

Izven konkurence so nastopili tudi pionirji in pionirke. Na 100 m kravi je

Pionirji Neptuna najboljši

Pretekli teden je bilo na Velenjskem jezeru consko prvenstvo pionirjev v plavanju, ki so se ga poleg domačega Partizana udeležili še klubi iz Celja, Trbovelj in Krškega. Najuspešnejši so bili pionirji Neptuna, ki so v trinajstih disciplinah plavalnega programa zasedli devet prvih mest. Najboljši celjski plavalci so dosegli naslednje rezultate: Goršič Janez na 200 prosti 2:42,0 (1. mesto), na 50 prosti 32,4 (1. mesto) na 50 m metulček 38,6 (1. mesto); Zupanc Vera na 50 m prosti 38,6 (1. mesto); Pipan Marija na 50 m metulček 45,0 (1. mesto), Zdošek Vida na 50 m prosti 45,9 (1. mesto); Prodan Zvonko na 200 m prosti 2:56,0 (4. mesto), na 50 m prosti 34,0 (2. mesto).

V štafetnem plavanju na 4x50 m prosti in mešano so bile celjske pionirke obkrožile prve, pionirji pa drugi.

METKA in Železarna

V počastitev občinskega praznika Celja in dneva vstaje je bil v sredo zvečer po celjskih ulicah tradicionalni štafetni tek članov in članic celjskih delovnih kolektivov. Z letošnjo udeležbo ne moremo biti zadovoljni, saj so manjkali celo kolektivni največjih celjskih industrijskih podjetij. Kakor v moški, tako so tudi v ženski konkurenci startale po štiri štafete, kar je za celjsko občino več kot premalo!

Med ženskami je zmagala vrsta Metke s 3:12,0, naslednja mesta pa so zasedle ekipe: Železarna Store 3:13,8, Zavod za socialno zavarovanje 3:27,8 in Ljudski magazin 3:46,6. Pri moških je zmagala vrsta štorske železarne s 4:05,2, na drugo mesto se je plasirala vrsta Železninarja 4:10,8, na tretje tovarna volnenih odevi Skofja vas 4:16,4 in na četrti Avtobusni promet 4:17,0.

LJUDSKA TEHNIKA »ZLATARNE« CELJE» CELJE

opravlja hitro, kvalitetno in poceni vse vrste uslug kakor sledi: valjanje in vlečenje žic, valjanje kovin, topljenje plemenitih kovin, graviranje in izdelovanje štanc vseh vrst.

TRGOVSKO PODJETJE KURIVO CELJE

prodaja naslednja osnovna sredstva:

4 konje
4 železne vozove in 2 voza z gumijastimi kolesi

Ogled dnevno do 14. ure na Lavi 17, Celje

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri

KOMUNALNI BANKI CELJE, PODRUŽNICI ZALEC

razpisuje naslednje delovno mesto:

I. REFERENTA DRUŽBENE EVIDENCE

Pogoj: popolna srednja šola. Nastop službe takoj. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Komunalna banka Zalec.

TABORJENJE PREDVOJASKE VZGOJE

Obvezniki predvojske vzgoje s področja konjske občine so tudi letos na letnem taborjenju. Poleg rednih vojaških vaj imajo še nekatera druga predavanja, pri katerih sodelujejo predstavniki političnih organizacij ter društev.

TOVARNA ZICNIH IZDELKOV »ZICNA« CELJE

Ipavčeva ulica 20

sprejme v uk 4 VAJENCE za kovinsko stroko

Interesenti naj se javijo v sekretariatu podjetja.

PORAZ BREZ POTREBE

V počastitev občinskega praznika Celja je moška reprezentanca AD Kladivarja povabila v goste izbrano vrsto iz Ljubljane. Čeprav so bili domačini favoriti, so se dogodki na atletskih stazah in ostalih nastopih mestih vendarle zaključili tako, da so domačini potegnili za krajši konec in izgubili. Če bi pri vseh stvari ne bilo neraznosti in podcenjevanja tekmovanja, bi rekli — zmagali so zasluženje boljše. Tako pa lahko rečemo le to, da je prišel poraz 7:17 čisto brez potrebe. K vsem tem nevesočim pa je tudi vroče in soparno vreme pripomoglo, da so bili tudi nekateri rezultati pod povprečjem. Razveseljiv pa je bil povratek in zmaga Naraksa v tekni na 800 metrov.

V trinajstih disciplinah dvoboja so Celjani odnesli sedem prvih mest, reprezentanti Ljubljane pa preostalih šest. V seznam zmagovalcev pa so se vpisali: 110 zapreke: Langer 14,6; 100 m: Srnovnik 11,2; 400 m: Stamejčić (L) 51,6; 800 m: Naraks 1:56,6; 3.000 m: Molan (L) 9:04,4; višina: Eisel (L) 175; daljina: Ernestini (L) 673; palica: Lesek 400; krogla: Uršič (L) 43,56; disek: Peterka 45,14; kladivo: Stepišnik 54,49; kopje: Brodnik 64,05; 4x100: Kladivar 44,0.

M. B.

EDINO KAČ

V petek in soboto je bil v Mariboru meddržavni dvoboj atletskih reprezentanc mladincev Madžarske in Jugoslavije. Izbrano vrsto jugoslovanskih atletov so izpopolnili tudi nekateri člani AD Kladivarja, od katerih pa je največji uspeh — prvo mesto — dosegel le Kač v metu kopja. Vrgel ga je 64,28 metra da-

leč. Sorazmerno dober rezultat ter prvo mesto na tako pomembnem dvoboju je po dolgem času spel svelta točka v vrsti zadnjih Kačevih nastopov. Upajmo, in želimo, da bi ne bila zadnja.

Ostali mladinci Kladivarja pa so se odrezali takole: Srnovnik je bil v tekni na sto metrov četrti s slabim časom 11,2 sekunde, tretji pa na 200 metrov z 22,7. Na 1500 metrov je Stajner dosegel svoj osebni rekord — 4:03,5 — toda, navzlic temu je ostal na četrtem mestu. Isti plasman je dosegel tudi Korber v tekni na 1500 metrov čez ovire. Njegov čas pa se je glasil 4:29,0.

Dvoboj se je končal z zmago madžarskih gostov 107 : 94 točk.

DVE NOVI STRELIŠČI IN BLIZU 800 TEKMOVALCEV

Na pobudo okrajnega strelskega odbora so bila po vseh občinah celjskega okraja v počastitev dneva vstaje strelska tekmovanja, na katerih je sodelovalo blizu osem sto strelcev. Tako so člani in članice strelskih druženj z množično udeležbo na tekmovanjih dostojno počastili praznik 22. julija. Razen tega smo v teh dnevih dobili v okraju še dve novi strelišči za malokalibrsko puško. Prvo so odprli v Prebolu, drugo pa na Vranskem.

Ce bi došlo do vrstni red posameznikov na vseh teh tekmovanjih bi prvo mesto pri streljanju z malokalibrsko puško pripadlo Marjanu Dobovičniku iz Celja z 91 od 100 možnih krogov, pri streljanju z rračno puško pa je najboljši uspeh — 179 od 200 možnih krogov — dosegel Slavko Mlakar, prav tako iz Celja.

V dvoboju med člani strelske družine »Maigaj« iz Sentjurja in priпадniki predvojske vzgoje, ki so se udeležili logorovanja, je zmagala ekipa strelske družine s 706 krogi. Pri posameznikih se je na prvo mesto uvrstil Slavko Zupanc s 162, na drugo pa Franc Kovač (oba Sentjur) s 153 krogi.

Kaj je z LONGERJEM?

V atletskih vrstah je spet završalo: Longer je izgubil tek proti Petrušiču Zakaj? Najboljši odgovor na to vprašanje je dal Stanko Longer sam — zdaj me resno skrbi moja bolezen. Imam stalno temperaturo... Razumljivo je, da pod takimi pogoji tudi Longer ni nepremagljiv. Sicer pa zdaj ne gre več za zmago, ali poraz temveč, za našega atleta, ki ga čaka še težek izpit na rimskih olimpijskih igrah. Ali ne bi bilo najbolje, če bi zdaj najprej poskrbel za svoje zdravje in se nato čil in krepak znova podal na start?

Stanko Longer je izgubil tek proti Petrušiču na meddržavnem dvoboju Jugoslavija : Bolgarija v Beogradu. Dosegel je isti čas kot zmagovalec 14,4 sekunde. Dvoboj je izgubil šele v zadnjih metrih, saj je znano da je imel Longer nekaj prednosti pred svojim zasledovalcem še na zadnji zapreki.

Medtem, ko se Roman Lešek tokrat ni uveljavil, saj ni preskočil začetne višine 410 cm, pa je Vazič zasedel drugo mesto v tekni na 800 metrov v času 1:52,9. V tej disciplini je zmagal Ljubljancin Ingoič z dvema desetinkama boljšim časom, kot ga je dosegel Vazič. Meddržavni dvoboj pa se je končal z visoko zmago jugoslovanske reprezentance 121 in pol: 84 in pol točke.

PRODAM

PRODAM vinograd s hišo in sadovnjakom ter nekaj gozda, oddaljeno 30 minut od glavne ceste ali menjam za dobro Olimpijo 1959. Zgajnar Marjan, Mariborska 174.

PRODAM dobro ohranjen Puch roller 125 cm, Celje, Veselova 15.

UGODNO prodam enodružinsko hišo z vrtom v bližini Celja — lepa lega — takoj vseljiva.

PRODAM PUCH (galeb) nov, prevožen 3000 km, ogled možen vsak dan. Naslov v upravi lista.

PRODAM vodni pesek, tesan les, mešalnik za avto Ford 4-brzinski, strojno olje, 200 kg decimalno tehtnico in 20 kg namizno tehtnico, Celje, Delavska 25.

PRODAM zaradi starosti malo posestvo s hišo in gospodarskim poslopjem. Lepa lega v bližini Celja. Naslov v upravi lista.

PRODAM manjše posestvo v Začretu št. 16 pri Ljubčini.

PRODAM številni Goran, skoraj nov. Ogled popoldne. Naslov v upravi lista.

PRODAM tribošno stanovanje s pritliklami v lepi vili. Naslov v upravi lista.

STANOVANJA

NUDIM stanovanje in hrano za pomoč v gospodinjstvu v dopoldanskem času. Naslov v upravi lista.

ISCENO zakoneca za hišnika z zamenjavo stanovanja. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM 3-sobno stanovanje v lastni hiši za enako v centru mesta. Vprašati: Stožir Milena, Trg svobode 7, Celje.

TROŠNO komfortno stanovanje zamenjam za enako. Ponudbe pod šifro »Komfortno«.

LEPO opremljeno sobo dam 2 dijakinjama. Naslov v upravi lista.

SLUŽBE

ISCEN dobrega mlinarja za domač mlin. Plača po dogovoru. Medved Maks. Podčetrtak.

ISCENO honorarno perico za tedensko pranje frizerskega perila. Poizve se v salonu brivnica Janez, Celje, Trg 5. kongresa.

RAZNO

STAREJŠA VDOVA želi spoznati znančnjega moškega, upokojenca ali uslužbenca v starosti od 35 do 65 let. Ponudbe pod šifro »Situirana«.

PREKLICUJEM žaljivke zoper stanovanjsko komisijo Železarne Store. Ferliž Marija, Store.

ISCEN opremljeno ali prazno sobo v mestu ali okolici Celja. Naslov v upravi lista.

SPREJMEM upokojenko k tričlanski družini, ki bi bila pripravljena pospravljati stanovanje in eventualno kuhati. Ponudbe na upravo lista pod »Pošte-na«.

ENO ALI DVE prazni sobi, vhod s stopnišča, iscem proti posojilu, plačila naprej ali kupim. Ponudbe pod šifro »Centere«.

KUPIM

KUPIM stavbno parcelo v Celju, sončna lega, Fonda, Gomilsko. KUPIM kompletno dobro kopalno peč. Celje, Delavska 23.

OKRAJNI ODBOR ZVEZE SLEPHI CELJE

išče socialno čutečo družino ali vdovo, ki bi bila pripravljena na podlagi plačila sprejeti našo članico Eriko Pakl na stanovanje in hrano in to v Celju. Nadaljnja pojasnila se dobijo v tukajšnji pisarni.

RAZPIS

Upravni odbor mladinskega doma Tončke Čečevce, Celje razpisuje mesto RACUNOVODJE

Pogoji: srednješolska izobrazba ali večletna praksa v računovodstvu. Plača po uredbi. Nastop službe: 1. septembra. Ponudbe pošljite na upravo Mladinskega doma Tončke Čečevce.

Razpisna komisija pri Zdravstvenem domu v Celju razpisuje 1 delovno mesto praktikantke za knjigovodstvo.

Pogoj: dovršena osemletka. Rok za vlaganje prošnje je do 10. avgusta 1960.

RAZPIS

EKONOMSKA SOLA V CELJU sprejme za šolsko leto 1960-61 v tečaj za dvoletni študij za borce in aktiviste NOV 30 tečajnikov.

Prijave sprejema do 10. avgusta Okrajni komite ZKS Celje, kjer dobijo zainteresirani tudi obrazce za prijavo in vsa nadaljnja pojasnila.

V zvezi z razpisom Državnega zavarovalnega zavoda, Direkcije za LR Slovenijo, objavljenim v »Delu« dne 12. junija 1960

razpisuje DOZ Celje naslednja prosta delovna mesta:

4 interne uslužbenke — referente — srednja strokovna izobrazba. Kandidati naj vložijo prijave do 16. avgusta 1960. V prijavi je treba navesti: rojstni datum, šolsko izobrazbo in morebitna službena leta. — Prijave je treba poslati na: Državni zavarovalni zavod, podružnica Celje.

KINO

KINO UNION
Od 29. 7. do 2. 8. 1960 — »KOCIJA SANJA«, jugoslovanski csc

KINO METROPOL
Od 31. 7. do 3. 8. 1960 — »SESTANEK S HUDICEM«, francoski barvni

LETNI KINO
Od 29. 7. do 1. 8. 1960 — »ZADNJI PARADIZ«, ameriški barvni csc

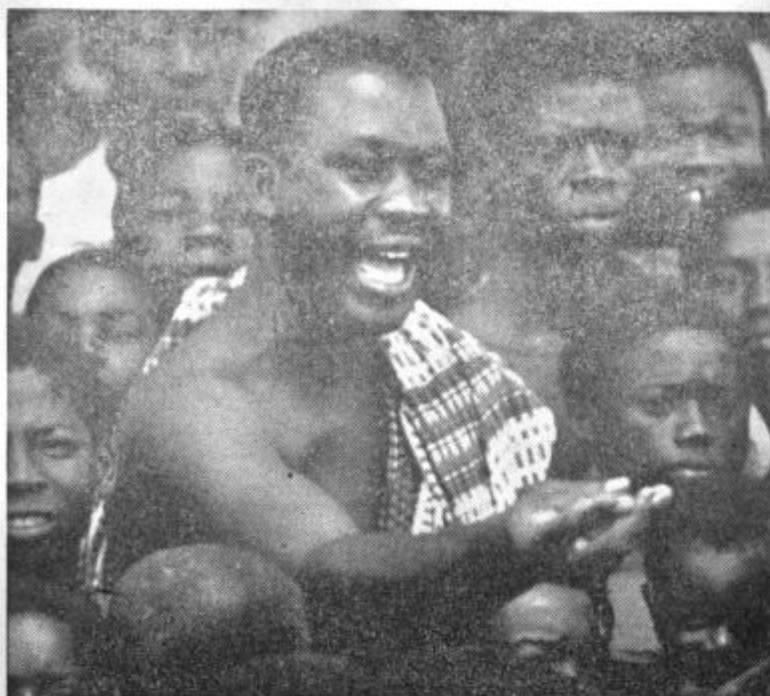
MLADINSKI KINO CELJE
30. in 31. 7. 1960 — »PRIFOKS«, nemški film

KINO SVOBODA SEMPETER
Od 30. do 31. 7. 1960 — »MLIN LJUBEZNI«, francosko-španski barvni

Od 3. do 4. 8. 1960 — »MISS STONE«, jugoslovanski barvni csc

Nevarne reči v Kongu

V obširni deželi ob reki Kongo je te dni prišlo do hudih nemirov. Najmlajša republika, ki je šele letos dobila popolno neodvisnost, je postala žrtev spletk v svetovni politični areni, žrtev okorelega kolonializma. Ni dolgo tega, ko so v bivši belgijski koloniji viharno pozdravili neodvisnost in se v miru poslovili od svojih bivših gospodarjev. Toda te dni so se bivši okupatorji spet vrnili v deželo, češ, da so Belgijci v Kongu potrebni zaščite in da mlada republika še ni zrela za samostojnost. Kolonialisti so našli svoje zveste sluga tudi med črnskimi voditelji v Katangi in stvar je prišla tako daleč, da so morali

poseči vmes narodi, ki so poslali v Kongu čete pod zastavo OZN, ki naj zamenjajo vojaštvo belgijske intervencije. Po Koreji in Egiptu je v tretjič morala Organizacija združenih narodov naglo ukrepati, da bi ne prišlo do težjih, za svetovni mir nevarnih zapletov.

Kongo je ena največjih dežel v Afriki. Po obsegu je skoraj desetkrat večji od Jugoslavije, vendar v Kongu živi le nekaj nad 11 milijonov ljudi. Okoli 10 milijonov in 700.000 je črncev, medtem ko belci z nekaj nad 54.000 ljudi predstavljajo resnično manjšino. Vendar je ta manjšina bila do včeraj še gospodar političnega in je še danes gospodar ekonomskega življenja v deželi.

Ustje reke je znano že od 15. stoletja, vendar je kolonizacija te dežele začela šele v zadnji tretjini 19. stoletja, ko je raziskovalec Stanley prodiral v notranjost. Večjega dela Konga se je polastila Belgija, del je pograbil Francija (današnja republika Kongo v francoski skupnosti narodov), majhen del ob ustju reke Portugalska in drugi. Po znanem berlinskem dogovoru so domala vse kolonialistične države Evrope začele svoje načrtno izkoriščanje te bogate dežele. Polovico narodnega dohodka so v Kongu pobrali monopoli, medtem ko je druga polovica pripadala domačinom, ali bolje rečeno 90 odstotkom vse-

ga prebivalstva. Ob črnih v Južni Afriki so v Kongu domačini bili najbolj izkoriščani. Domala nobenih političnih pravic, na meji suženjstva, zapostavljenih in izročeni na milost in nemilost so črnci plemen Bantu, Sudanskih črncev in Pigmejcev, preživljali najtežje obdobje v svoji zgodovini. Samo podatek, da je komaj po trideset črncev zaslužilo komaj po toliko, kolikor je zaslužil en sam beli delavec, zgovorno potrjuje to potrditev.

Protikolonialistično združenje Abaco je bilo težke politične boje in končno s pomočjo simpatij svobodoljubnih sil v svetu zmagnalo. Vendar so mladi republikanci vrgli polena pod noge še preden je mogla shoditi.

So res notranji nemiri v nekaterih pokrajinah bili vzrok?

Mnogo je stvari, ki dajo misliti, če je res šlo pri zadnji intervenciji le za zaščito belih prebivalcev?

Zakaj? Zato ker je Kongo prvi v svetu v pridobivanju urana. Zaloge te strateške rude znašajo okoli 10.000 ton. Prvi na svetu je Kongo tudi v proizvodnji kobalta (o kobaltovi bombi dosti čujemo), mangana je v Kongu obilica, za njim pa cele vrste drugih rudnin vse do platine, zlata in drugega kamena.

Brez dvoma so to tudi vzroki, da so se kolonialisti skesali nad tem da so dali Kongu neodvisnost. Najbolj pa gotovo to, da so v Kongu na vladi ljudje, ki kakor kaže, nimajo ravno posluha za ponižne plesalce po taktu glasbe svojih bivših gospodarjev.

Toda vse to je zaman. Tok časa gre naprej nezadržno in zanesljivo kakor motne vode reke Kongo, ki se valj v Atlantik.

c. k.

RECITE

NE!

Mati v Normandiji, mati v Ukrajini, ti mati v San Francisku in Londonu, v Hamburgu, Oslu, Kairu in Nepal — matere vseh kontinentov, matere vsega sveta... Če vam jutri zapovedo: rodite otroke, za bolniške sestre vojnih bolnišnic in nove vojake za nove bitke — matere vsega sveta — potem preostane samo eno:

Recite NE! Matere, recite NE!

Kajti, če ne porečete NE, če VE ne porečete ne... Matere, potem... potem...

...potem bo blatnosa, svinčenežka tišina legla, se valila, grizla, se širila v šolske izbe, v univerzitetne predavalnice, v gledališča, na športna in otroška igrišča — Odvratno, vsiljivo in nezadržno.

...potem bo sočno vino razlito v razbitih kletih padalo, riž bo osteklenil v presušeni zemlji, krompir bo zmrazil na zapuščenih njivah in krave bodo mogle svoje otrdele noge kvišku kot leseni strelji prevrnjene — molznega stolčka...

● Zenske imajo vedno tri možnosti, da prebrodijo hišno krizo: Da se pošteno izjočejo, da gredo k advokatu, ali pa da prestavijo pohištvo v stanovanju.

...potem bodo v inštitutih iznajdbe genialnih zdravnikov skisane, zdrobljene, z gobami preraščene...

...potem bo med prepričnimi mizami, na razbitih krožnikih kruh pozelenel, bo maslo zaudarjalo kot pokvarjeno mlo, žito bo ležalo ob zarjavelem plugu kot potolčena vojska, tovarne preraščene z večno travo bodo razbite — razbite — razbite.

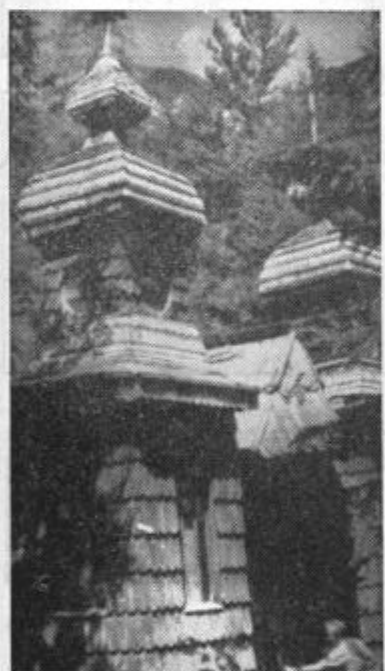
...potem bo zadnji človek z raztrganim drobčkom in zastrupljenimi pljuči obrezumljen divjal pod strupeno vročim soncem in nihajočimi zvezdami, sam med nepreglednimi množičnimi grobovi, med mrzlimi betonskimi stenami razdejanih mest.

Zadnji človek, nor, obrezumljen, obupan in obtožujoč... Njegova strašna obtožba, ZAKAJ? se bo zgubljala v gluhi stepi, odmevala med pošastnimi ruševinami, tonila v prahu cerkva, se odbijala ob betonske bunkerje, se sprevala v krvav krohot... Nihče je ne bo slišal, nihče na tožbo odgovoril... Zadnji živalski krik, zadnjega človeka — živali...

To se bo zgodilo, vse to... jutri, jutri morda, morda že nocoj, morda že zvečer... Samo, samo če... Če ne porečete NE!

(Odlomki iz Wolfgang Borhetove zbirke, prevod J. K.)

Ruske ikone

Pravoslavne cerkve in kapele v naši državi sicer niso nekaj nenavadnega. Nasprotno. Na jugu, zlasti pa v Srbiji imamo prave umetnine velike vrednosti, zlasti pa samostane, katerih zgodovinski in umetniški spomeniki so predmet zanimanja vsega sveta.

Dokaj redkeje najdemo pravoslavne cerkve na Hrvaškem, zlasti pa jih v Sloveniji skoraj ni. Pravoslavno cerkev v Celju so Nemci med vojno porušili, ostala je edina cerkev v Ljubljani.

Vendar imamo v Sloveniji pravo rusko kapelo, kjer so vsi napisi v ruski cirilici in kjer so podobe prave ruske ikone. In to pod Triglavom v nizkem gozdiču ob serpentinasti cesti čez Vršič. V višini nad tisoč metrov se skriva v pritlikavem bukovju. Izdelana je iz skodelj, kakor so pokrite vse planinske hiše na Gorenjskem in v alpskem svetu sploh.

Kako je prišla ta kapelica v tišino gorskega veta, v okrilje razprtih vršacev v Julijcih?

Med prvo svetovno vojno so Avstrijci gradili cesto čez Vršič. Za gradnjo so uporabili ruske ujetnike, ki so tu živeli v izredno težkih pogojih in s primitivnim orodjem gradili eno najbolj slikovitih in drznih alpskih cest pri nas. Blizu kapelice je bilo taborišče barak. Neko zimo je snežni plaz zdrvel čez taborišče in pokopal pod mrzlo odejo na stotine Rusov. Preživeli so v spomin nanje postavili v gozdiču kapelico, ki si jo danes ogleda malone vsak ki popotuje čez Vršič.

Jure Krašovec

Raketa

Dobili smo pismo, v katerem nas bralec »Zanimivosti« vprašuje, kako je mogoče, da raketa lahko leti skozi brezračni prostor, ko ji je za odziv potrebna snov, ki daje odpor.

Naš čitatelj je na pol na pravi poti. Umetna letela telesa tipa rakete ne delujejo več na principu elisa, ki v večje ali potiskajo letalo skozi zračne gnote. Raketa pa tudi ne deluje po principu, ki ga poznamo pri ribah z mehurjem in recimo po tem kako naveden otroški balon sfrči v zrak, če ga napihnemo in nezavezane spustimo. To bi bil princip stisnjene pline.

Raketa je naprava, ki deluje na odvisnosti od zgorevalnih kamer, kjer

se spreminjajo določene snovi v energijo, pritiskajo delci energije na vse stene raketnih izpuštev. Toda ta enak pritisk je zaradi odprtin v izpušnih cevah zmoten. Na odprtini nasproti ležeči steni nastane velik pritisk, ki poriva raketo v nasprotno smer od njenih odprtin. Zato pa ni potreben zrak, ki bi dajal odpor skozi odprtino bežičim plinom.

Sicer pa ni več potrebno dokazovati, da je to mogoče. Nekaj vesoljskih raket, ki so obkrožile zemljo obse lune, treščile na površino meseca in se podale v orbito okoli sonca, je zgovoren dokaz, da rakete ne potrebujejo zraka. Spomnimo se »unikas«, ki je na poti do meseca svojo tretjo stopnjo izstreliš v oddaljenosti, kjer zanesljivo ni nobene zraka več.

Plavooke vodne vile V CELJSKIH VODAH

OBISK NEMŠKEGA CELJSKEMU »NEPTUNU«

Balet v vodi... V Celju doslej samo na kino plaču — v soboto zares. Gledalce okoli plavalnega bazena sprejeta vrha, ko so nimfe zahodnonemškega Neptuna zlezle v vodo. Kako nebi, saj je bilo presneto mrzlo v soboto zvečer ob Savinji.

Dekleta plavalnega kluba »Neptune« iz Osnabrucka so zaslužila po čisto priznanje. Pokazala so, da so spretnosti v vodi še vse drugačne od tiste; ostani na površini in ne utoni. Vrsto nastopov so izvedle s precizno natančnostjo, elegantno in graciozno. Zal je bila večina

njihovih gibov, prevratov, obratov in drugih spretnosti skrita očem celjskih gledalcev. Taka prireditev bi nujno morala biti v osvetljenem bazenu in v kristalno čisti vodi. V Celju tega žal ne premoremo.

Dekleta nemškega Neptuna, stara so med 13 in 20 let, so čiste sportnice. V Nemčiji je ta vrsta plavalnega športa zelo razvita, saj vsako leto prireja državna tekmovanja v umetnem plavanju. V Celju je nastopila tudi njihova državna prvakinja s solo točko. Med točkami pestrega sporeda so vnesle tudi »ples gejš«, točko, ki jim je lani prinesla

zmago na državnem prvenstvu.

Umetno plavanje goji zahodnonemški »Neptune« že okoli deset let. Ta disciplina zahteva, to je razumljivo, obilo smisla, še več pa vaje in truda.

Plavooke vodne vile s severa so zaslužile priznanje, ki so ga bile tudi deležne. Toda mimogrede še majhna misel:

V Celju smo pred leti že poskušali nekaj podobnega, žal je ekipo, ki bi naj prestala svoj »vodni krst« v Rimskih Toplicah, odnesla ploha. Mar bi ne bilo vredno ponovno začeti. Mar celjski Neptun nima nimf?

POZABLJENI SPOMINI O POZABLJENI VOJNI

V univerzitetni založbi v Tekساسu je te dni izšla knjiga na 150 straneh, ki opisuje dramatične dogodke o »neki mali vojni«, da-

Pisatelj spremljevalcem na bojišču balkanske vojne leta 1912...

leč od novega kontinenta. Ta vojna je bila za Američane res ma-

la, toda za Črnogorce, ki so se leta 1912 na življenje in smrt spoprijeli s Turki, je bila velika.

Kako je prišlo do tako pozne izdaje te knjige?

Leta 1912 je Irec Joyce Cary, željan avanturizma, pripotoval z Rdečim križem na bojišče balkanske vojne. Mladi mož, ki je šele pred meseci zapustil Oxford, se je naenkrat znašel med junaki Črnogorci in živeti v njimi težke vojne trenutke.

Ko se je Cary vrnil na Zapad in pozneje živel v Ameriki, je svoje zapiske zbral in opisal, toda nikoli ni končal. Izdal je sicer dve, tri knjige, leta 1957 pa je umrl kot komaj znan publicist. Toda med njegovimi nedokončanimi deli so našli rokopis »Spomini na Bohotes«, na vaščane nekake črnogorskega zaselka v planinah ob albanski meji.

ČE SO ZEPI FARANOV...

Lloyd Douglas, znan ameriški romanopisec, je bil v mlajših letih duhovnik. Nekoč so ga vprašali, zakaj je dal svečeniški suknji slovo. Lloyd je prostodušno priznal:

— Bil sem sit tega, da bi moral ce'o faro postaviti na glavo, da bi si natresel nekaj drobiža. —

Gospodinjski strojčki, posoda, suha roba, steklo, porcelan in kristal

V NAJVEČJI IZBIRI VAM NUDI

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin
CELJE

Linolej, volnene odeje, strugala in prešite odeje